

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskernes Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:

<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

AARSSKRIFT 1946

AARSSKRIFT 1946

UDGIVET AF
DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES ELEVFORENING

HER ER SÆDEJORD NOK —
(EN TÆNK TALE)

Vi har taget denne Aften fra for at drøfte vort Arbejde med Gymnastik og Idræt, og paa Ungdomsforeningens Vegne vil jeg byde Velkommen til de mange Ældre og Unge, der har ment, at dette Emne er en Drøftelse værd.

Stilstand er jo Tilbagegang, og som Delingsfører maa jeg desværre konstatere, at der hersker Stilstand i vort Arbejde med Legemsøvelser.

Det var at vente, at Besættelsen ogsaa paa dette Omraade vilde hæmme vor Udfoldelse, men paa den anden Side havde vi haabet, at det Modtryk, der var vort Svar til Tysken, vilde have udløst bundne Kræfter, der igen vilde have givet sig til Kende ved Samling om denne Side af vort Arbejde.

Det er nemlig Sagen, at der næsten altid er gaaet et aandeligt Røre forud for fyldte Idrætspladser og Gymnastiksale.

Foreløbig er Indtrykket det, at de Unge er optaget af mange Ting, og de møder til Gymnastik eller bliver borte, ganske som det passer dem, uden at tænke paa, at de derved slaar Arbejdet i Stykker.

De Ældre er vi Tak skyldige for den Interesse, de har vist vort Arbejde ved at udlægge en Idrætsplads og modernisere Gymnastiksalen, og vi beder fortsat om deres stimulerende Medleven i vort Arbejde. Og vi glæder os til, at der, som før i Tiden, atter vil blive et Hold ældre Gymnaster, der vil vise de Unge Vej gennem deres Eksempel.

I Øjeblikket er det hos Børnene, vi skal hente Fornyel-

sens Inspiration. Derfor indledte vi denne Aften med en Opvisning af vore Piger og Dreng, og jeg udtaler Ønsket om, at det Liv og det Humør, der her uforbeholdent viste sig i de udførte Øvelser, maa være et Eksempel fremover.

Ungdommen har sine Vanskeligheder og er fuld af Forbehold. Spørger man: Hvorfor gaar du ikke til Gymnastik? saa er der to Svar, der gaar igen. Det første gaar ud paa, at den Unge ikke mener sig dygtig nok til at klare sig mellem Kammeraterne, og det andet lyder i al sin Korthed: Vi faar Gymnastik nok i det daglige Arbejde.

Enhver Delingsfører har to store Ønsker. For det første, at det maa lykkes gode Kræfter at overvinde den golde Modstand, saaledes at hele Ungdommen vil fylkes paa Idrætspladserne og i Gymnastiksalen. Det er desværre en udbredt Misforstaaelse, at man skal være i Besiddelse af særlige Færdigheder for at kunne deltage i Legemsøvelser. Forholdet er tværtimod, at ingen omfattes med større Omsorg af Lederen end den kejtede og uøvede, der virkelig trænger til Vejledning. Begynderen er Lederens Kælebarn.

For det andet nærer Lederen, der staar foran sit Hold, et stærkt Ønske om at delagtiggøre hver enkelt Gymnast i det Billede af Gymnastikken, der staar for hans indre Øje.

Han skal oplyse, at Gymnastikken er fuld af Mening, og at der er en bestemt Hensigt med hver enkelt Øvelse, at et sandt Arbejde med Legemsøvelser gaar ud fra Lovene for alt levende, det vi kalder Anatomi og Fysiologi, og at Gymnastikkens direkte Maal er at forme og udvikle det menneskelige Legeme harmonisk.

Det er ikke noget ringe Maal.

Men før eller senere bliver enhver Leder og Udøver stillet overfor det Samvittighedsspørgsmaal: Er Arbejdet med Legemsøvelser nok i sig selv, skal der ikke være et Maal udover dette?

Vi maa tage de negative Spørgere bort, der ud fra visse Sportsgrenes halvprofessionelle Art finder en Modstilling mellem Idræt og Aand, og som i Bedømmelse af Idrætten i sin Helhed undlader at skelne mellem det værdifulde og

det uheldige, og svare dem, der spørger, fordi det virkelig er et Problem for dem.

Betragter vi Legemsøvelser som noget, der beror paa en indre Oplevelse, og som omfatter det hele Menneske, Aand og Legeme i et Helhedssyn, kan der ikke blive noget Tvivlsspørgsmaal om Rangforordning. Arbejdet med Legemsøvelser foregaar jævnsides med en sjælelig Udfoldelse og Opdragelse, og vil give de menneskelige Værdier, som skal være Maalet med vort Arbejde.

Det var Kvinder og Mænd fra den danske Folkehøjskole og med Højskolens aandelige Indstilling, der hentede den lingske Gymnastik hjem fra Sverige, og her i Landet formidlede Lings høje Idealer.

Hfv. Gymnastikinspektør K. A. Knudsen har fortalt, at Ling aabnede ham en Udsigt til Faget Gymnastik, som han aldrig havde drømt om, og Ling lærte ham, at Gymnastikken er et Livs Arbejde værd.

Det var begejstrede Ledere, der indførte den nye Gymnastik i det folkelige Arbejde, og fra en spinkel Start, hvor vi lærte af andre, har vi fostret Kvinder og Mænd, der har forstaaet at videreudvikle Gymnastikken, saa vi paa dette Omraade endog kan være Læremestre for Udlandet.

Dette er vor Arvelod, som vi har Pligt til at bygge videre paa, og der kan vi hente Styrke til Fremtidens Arbejde.

Vi kan dog ikke leve paa Traditioner alene, hvor ærerige de end synes at være, vi maa først og fremmest være klar over vor Stilling af i Dag.

Vi har den Lykke at kunne følge Ungdommen i de forskellige Former af vort Arbejde, og vi mener, at den Ungdom er god. Men ogsaa indenfor den gør en vis Splittethed sig gældende i Tiden, og vi er bange for, at hvis de fortsætter med at udstykke deres Interesser, vil de en skønne Dag staa desillusionerede og ude af Stand til at tage en alvorlig Opgave op.

Vi vil gerne samle de Unge om en reel Opgave, der kræver Indsats og Handling, og det maa for os blive Gymnastik og Idræt. Jeg er af den Opfattelse, at vi ikke kan finde

noget bedre at samle Ungdommen om, for den trænger lige-
 saavel som tidligere Tidens Ungdom til den Udvikling af
 Legemet, som vor Idræt kan give dem.

Vi gaar en Tid i Møde, som vil stille store Krav, ikke
 alene til Ungdommens fysiske, men ogsaa til dens aande-
 lige Udrustning, og vi vil gøre vort til, at disse Krav kan
 honoreres og som Middel bruge Gymnastik og Idræt.

Skulde dette være at lægge for stor Vægt paa Legems-
 øvelsernes Betydning?

Vi vil ikke med Legemsøvelser tjene denne eller hin Sag,
 men bruge det flittigt i vort Ungdomsarbejde. Vi er ikke
 bange for Forskelligartethed, blot vi kan give vort Arbejde
 det rette Grundlag og være aaben for alle frugtbare Strøm-
 ninger i Tiden, udfra det, at enhver Sag, der fortjener at
 gøres, ogsaa fortjener at gøres godt.

Vi skal være Hjemmets Hjælpere, og derfor skal Hjem-
 mene gøres delagtige i det, vi foretager os. Her ligger en Op-
 gave rent praktisk i et Oplysningsarbejde. Vi har taget vort
 Arbejde som en Selvfølge og maaske ment, at naar Ung-
 dommen ikke fylkedes i stort Antal om det, vi kunde byde
 dem, ja saa var det deres, ikke vor Skyld.

Vi har indset, at det er en Fejl, og vi agter nu at ud-
 sende en Pjece til alle i Sognet og beder om deres Medvir-
 ken. I denne Pjece gør vi Rede for vort Arbejde og fortæller
 om vore Planer i Fremtiden. Et Led i disse bliver Studie-
 kredse, hvor vi bl. a. vil drøfte Gymnastikkens og Idrættens
 Maal og Midler, og her ser vi meget gerne, om de ældre vil
 være os behjælpelig med Raad og Daad.

Til Slut vil jeg berøre noget meget væsentligt for vort
 Ungdomsarbejdes Trivsel, det er Lederspørgsmaalet. Og-
 saa vi mangler Ledere, og det Savn maa afhjælpes. Før i
 Tiden var det almindeligt, at Foreningerne opfordrede og
 hjalp egnede Folk paa Skole. Vi maa gøre det samme, og
 Resultatet vil blive, som det blev den Gang, at de vender
 hjem med Gnisten og Viljen til at gøre et Stykke Arbejde,
 og det maa vi i Tillid overdrage dem.

Alfred Thomsen.

FINLAND I DAG

S i s u.

» **H**vordan vil du forklare mig Indholdet af det finske Ord *Sisu*. Betyder det Ro?« spørger jeg min gamle Ven Direktør K. E. Levälähti, da jeg sidder sammen med ham og hans Frue i deres smukke Hjem langt inde i den finske Skovs dystre Stilhed — ved Bredden af den dybe, mørke Sø. »Ja, men tilsat Energi,« svarer Direktøren, og Fruen tilføjer: »At man bliver trofast paa sin Post.«

Sisu kan udtrykke den Stemning, der præger Finlands Folk i Dag. Med Ro, Energi og trofast Udholdenhed slaar det stadig paa Nordens udsatte Grænsepost mod Øst.

Der raader ikke nu den glædefyldte Optimisme, som slog mig i Møde, da jeg i 1923 kom til det frie Finland, og som jeg den Gang straks fandt en smuk Repræsentant for i den unge Ritmester Sjøderstrøm, der som Adjudant ved Skyddskårernas Huvudstab tog imod mig ved Landgangen og med Glæde og Stolthed viste mig, hvordan man var i Gang med at opbygge og modernisere Finland efter de hundrede Aar under russisk Aag.

Der var den Gang hos det finske Folk en Arbejdsglæde og en Fryd ved Tanken om Fremtiden, og det var et godt Grundlag for den unge Ritmesters Glæde og Stolthed, hvilket med al Tydelighed viste sig i Mellemkrigsaarene, da det finske Folk ikke alene paa Idrætspladserne viste sig som Verdens førende Nation, men da det ogsaa i alle sagkyndige Kredse opnaaede international Berømmelse for at føre en klog og fremgangsrig økonomisk Politik og blev kendt som Landet, der ene af alle Lande betalte sin Krigsgæld efter den første Verdenskrig.

En dygtig Landbrugspolitik i Mellemlkrigsaaene førte til en stærk Forøgelse af det dyrkede Areal og Udbyttet pr. ha, og indenfor Industrien var Udviklingen endnu kraftigere. Dermed blev Grunden lagt for en rig Udvikling af baade Indenrigs- og Udenrigshandelen.

Gennem en maalbevidst finansiel Politik tilførte man i 1920-Aarene Landet Kapital ved udenlandske Laan. Man byggede Produktionsapparatet op paa moderne Vis, men levede ikke over Evne, tværtimod, takket være den forøgede Produktionskapacitet afviklede man de følgende Aar Kreditterne, saa Finland ved Udbrudet af den anden Verdenskrig praktisk taget var gældfri.

Da man gik ind i Aaret 1939, var Landet baade økonomisk, socialt og politisk et overmaade lykkeligt Land med en Livskraft, der spaaede godt for Fremtiden. Saa kom Krigen, og som Danmark blev tvunget ind under Besættelsen, blev Finland tvunget ind i det store Verdensopgør. Som Danmark en Tid tabte sit Ansigt over for Verden, saaledes ogsaa Finland.

Dette Lands ufrie Stilling under Krigen skyldtes ikke alene den Tvang, som dets Aarhundreder gamle Kamp inod Øst øvede paa det, men i endnu højere Grad Ensidsigheden i dets Erhvervsliv. Det kunde ikke leve af Sympatitilkendegivelser fra Vest, men havde Valget mellem Sultedøden eller Samarbejde med den Magt, der alene kunde sikre det Import — om end i ringe Udstrækning — af de tusindtalige forskellige Varer, som det maatte importere, bl. a. fra Danmark.

Krigen tog uhyre haardt saavel paa Finlands Menneskemateriale som paa dets Økonomi, og Vaabenstilstandsbetingelserne blev meget haarde med de betydelige Landafstaaelser og den meget store Erstatningsbetaling.

Fra at have været et lykkeligt Folk med en tilsyneladende straalende Fremtid ser det finske Folk nu kun store Trængsler og dyb Fattigdom forude.

Hvor lyste Øjnene af Lykke og Glæde hos den finske Sygeplejerske, da hun i den stille Sommeraften paa »A. P.

Bernstorff«s Promenadedæk fortalte mig om det dejlige Besøg, hun som Dansk Sygeplejerskaads Gæst havde aflagt i det vidunderlige Danmark. Men hvor blev de tunge af Vemod, da hun spurgte: »Hvorfor vil De se Finland nu?«

Jeg svarede: »Jeg har lært at holde af Deres Land og Folk og vil ogsaa gerne kende Sandheden af i Dag.« Der blev stille som Østersøen, der sortladen laa udbredt under de tindrende Stjerner. Langt mod Sydvest blinkede Fyrtaarnet paa Bornholm. Hendes alvorlige Øjne hang ved dette sidste Farvel fra Lykkens Land.

Det finske Folk klager ikke, men den stærke, stolte, frihedskære lader sig nødig se med bøjet Nakke. Der er Ro, men ikke Dødens Ro. Nej, det er *Sisu*, der raader.

Ritmester Sjøderstrøms straalende Velkomst og Sygeplejerske Anna Riikonens alvorlige, tavse Stirren ud mod det sidste Glimt af Lyset fra Sydvest: to stærke Kontraster: Finland i 1923 og Finland i 1946.

Problem Nr. I.

Det altoverskyggende Problem for Finland i Dag er Erstatningsbetalingerne til Rusland. Det af Krigen udmattede Land blev paalagt en Erstatning paa 300 Millioner Dollars at betale paa 6 Aar. Dertil kom Tilbagelevering eller Erstatning for Ejendele, der under Krigen var ført bort fra Karelen, beløbende sig til 32,5 Mill. Dollars og 22 Mill. Dollars for saadanne Ejendele, der ikke kunde erstattes. Udgifterne ved Opretholdelse af den russiske Kontrolkommission i Finland skal betales med ca. 400 Milliarder Mark aarlig. Og endelig skal Finland efter Vedtagelse paa Potsdam-Konferencen betale til Rusland, hvad det skyldte Tyskland, og aflevere al tysk Ejendom i Finland.

De 300 Millioner Dollars er et lige saa stort Beløb, som der blev paalagt langt større Lande som Rumænien og Ungarn. For Rumænien er det 20 Dollars pr. Indbygger, for Ungarn 30, men for Finland 80.

Dertil kommer, at mens Rumænien kan afvikle Erstatningen med Olie, som det selv har, maa Finland for den

langt overvejende Del afvikle sin Erstatning med Maskiner og andre Metalindustriartikler, hvoraf Finland ikke tidligere havde nogen nævneværdig Eksport, og hvortil det skal indføre Raaprodukterne. Priserne paa disse Varer fastsættes efter Priserne i 1938, og da Finland maa købe Raaprodukterne til langt højere og stadig stigende Priser, bliver Byrden derved i Realiteten paa langt, langt mere end 300 Millioner Dollars.

Der er vist næppe noget andet Land end Finland, der kan tænkes villigt til at opfylde en saa overmægtig paa tvungen Erstatningsbetaling — for Ungarn har det hidtil kun været muligt at betale en Brøkdel af, hvad det skulde. Der er ogsaa mange Finner, som anser det, for umuligt. Men man lægger alle Kræfter i, og ved en enestaaende Præstation og Laan ude fra er det hidtil lykkedes, saa selv Molotov i en Tale paa Fredskongressen i Paris i Sommer fremhævede den Punktlighed, hvormed de finske Leverancer gennemførtes.

I en Del Tilfælde har Finland dog — paa Grund af Forsinkelser af udenlandske Raavareforsendelser — maattet erlægge den Rente paa 60 % p. a., som uden Hensyn til eventuelle uovervindelige Forhindringer maa betales for Forsinkelser ud over de fastlagte Terminer.

Som en Følge af, at første Aars Rate blev betalt fuldt ud, fik Finland den Lettelse, at Betalingen af de resterende 250 Mill. Dollars blev fordelt over 7 Aar, saa den aarlige Rate gik ned fra 50 til ca. 35 Mill. Dollars.

Gennem disse 7 Aar vil det finske Folk komme til at leve i stor Fattigdom for at opfylde sine Forpligtelser, og hvad der maaske kan blive skæbnesvangert, er, at Finlands Eksport takket være disse Leverancer bliver meget ensrettet. I en Tid, da de fleste Lande arbejder af al Kraft for at vinde Markeder omkring i Verden, kan Finland ikke deltage i denne Konkurrence. Herved kan Muligheden for engang i Fremtiden at vinde økonomisk Frihed blive stærkt svækket.

Da Finland under disse Forhold selvfølgelig kun kan

levere meget faa Varer som Betaling for de Raaprodukter, det modtager, paadrager det sig en stor Gæld til en Række af Lande, særlig U. S. A. Efter Betalingen af Erstatningerne kan det da tage fat paa Betalingen af Gæld, saa der er mange strenge Aar at se frem imod, og det finske Folk vil med Sandhed kunne synge:

»Vårt land är fattigt, skall så bli
för den, som gull begär.«

Men for det finske Folk er der noget, der er mere værd end økonomisk Velstand, og det er Finlands Ære. Denne forsvarer ikke alene paa Valpladserne, men først og fremmest derigennem, at man holder sit Løfte. Et Ord er et Ord, selv om det kan synes aftvunget. Man kan forhandle med en Modstander om Ændring i Aftaler, men man bryder dem ikke ensidigt. Skal det end koste nok saa mange Trængsler: »Landet, som betaler sin Krigsgæld«, er Finlands Løsen.

Problem Nr. II.

Finland har selvfølgelig mange Efterkrigs-Problemer af lignende Art som andre Lande. Mangelen paa kvalificeret Arbejdskraft maa selvsagt være særlig stor her, hvor man havde saa forholdsvis store Tab i Faldne og ved Invaliditet. Valuta- og Pengeforhold paavirkes selvfølgelig meget stærkt af Landets særlige økonomiske Stilling. De stramme Ernæringsforhold saavel som hele den vanskelige Forsyningssituation gør det hele langt tungere at bære.

Men næst efter Erstatningsbetalingerne til Rusland er det sværeste Problem Erstatningen til og Bosættelsen af den fra Karelen og Porkala-Området forflyttede Befolkning. Det drejer sig om henved 600 Tusinde Mennesker i en Befolkning paa ca. 4 Millioner.

I Erstatning til disse Mennesker for Tab af Ejendele regner man med at maatte udrede mellem 30 og 34 Milliarder Mark. Dette mægtige Beløb maa udredes af den øvrige Befolkning, og hvorledes dette skal foregaa, uden at der bliver slaaet for meget i Stykker i Finlands økonomiske

Forhold og i dets Valutasituation, er det meget vanskeligt at se. En saa voldsom Udstykningsbevægelse, som kræves for at fremskaffe de nødvendige Hjem paa Landet, kræver en stor Kapitalindsats, som ikke er let at gøre under de nuværende Forhold, og Mangelen paa Arbejdskraft gør det umuligt at opføre de nødvendige Huse, saa man i stor Udstrækning har maattet gribe til at tvangsindkvartere dem hos private, og de Forhold, hvorunder mange af disse Mennesker lever, er uhyggelige.

Det finske Folk er et stærkt Folk; men dets Styrke bliver sat paa en haard Prøve i denne Tid. Det vilde være et uerstatteligt Tab for Norden, om dette Folk blev knækket. Forhaabentlig vil Verdenssituationen udvikle sig saadan, at Lyset fra Vest atter kan naa vor Grænsepost mod Øst, inden det er for sent.

Rask Nielsen.

TANKER OM DEN FRIE IDRÆT

Der er for mig ingen Tvivl om, at den fri Idræt gaar en lys Fremtid i Møde her i Danmark. Naar jeg mener dette, er det ikke fordi Danmark ved Europamesterskaberne i Oslo placerede sig forholdsvis godt i Forhold til de øvrige deltagende Nationer, men fordi jeg ud over hele Landet og i Særdeleshed i Landdistrikterne sporer en vaagnende Interesse for den fri Idræt. Denne Interesse giver sig Udslag i en tiltagende Lyst til baade for Karles og Pigers Vedkommende at tage Idrætsmærket.

De Krav, der stilles for at bestaa Idrætsmærkeprøverne, er ikke større, end at de kan bestaa af enhver efter grundig Vejledning og Træning. Idrætsmærkearbejdet er noget, der skal virke i Bredden, og derfor maa vi sætte alle Sejl til for at gøre det til en virkelig Folkesag.

Er der enkelte Delingsførere, som ikke kender Bestemmelserne og maaske ikke har Mod til at gaa i Gang med Arbejdet, saa henvend jer til vore udmærkede Amtsinstruktører eller deltag eventuelt paa et af deres Kursus.

Med Hensyn til Idrættens Teori og Praksis, saa kender I, der har været paa denne Skole, dette fra Ende til anden, og derfor skal I hjælpe alle dem, som staar uden Viden i denne Retning. Kommer de unge til jer og siger: »Vi vil gerne tage Idrætsmærket«, saa er Sagen klar, men kommer de ikke, saa er det jeres Opgave at vække deres Interesse.

Naar der nu er Grøde i dette Arbejde, saa skyldes det først og fremmest, at der er gjort en Indsats for at gøre Ledere og Delingsførere bekendt med Idrætsmærkebestemmelserne. Det er den danske Delingsfører, der har gjort

Gymnastikken til en Folkesag; det bliver ogsaa ham, der kommer til at gøre Idrætten til en Folkesag. Jeg er overbevist om, at Ungdommen vil flokkes om ham; han har Tag i den fra Gymnastiksalen og Haandboldbanen, og den skal ogsaa nok følge ham ud paa Idrætspladsen. Vort Maal er at faa de unge til at tage Idrætsmærket. Har man taget det én Gang, saa er Interessen vakt, og saa vil man prøve, om man kan gøre det endnu bedre næste Gang, og ud af de mange, som tager Idrætsmærket, vil der være en stor Del, der har Lyst til at gaa videre, som stiller sig større Maal end selve Opnaaelsen af Idrætsmærket, og disse gaar da over i Konkurrenceidrætten.

Nu er Tiden inde til at sætte sig ind i Idrættens Teori, d. v. s. Konditionstræning, Teknik og Taktik. En Del af denne Viden faas gennem Instruktion og Erfaring, og en Del faas ved Selvstudium og Iagttagelse af dygtige Idrætsfolk.

Man naar ikke Toppen som Idrætsmand paa et eller to Aar, lige saa lidt som man opnaar at komme paa et Elitegymnastikhold efter een eller to Vintres Træning. Begynder man sin Træning med Gymnastik og Idræt i 12 Aars Alderen, kan man, hvis man har naturlige Anlæg, naa Toppen paa et eller andet Tidspunkt, efter at man er 20 Aar, men det kræver, at man gaar ind for sin Idræt med samme Ildhu Aar efter Aar, at man arbejder maalbevidst, og at man er i Besiddelse af den rigtige Idrætsaad. Hvad er egentlig den rigtige Idrætsaad? Jeg fandt forleden et Vers, skrevet af en Englænder ved Navn Sir Henry Newbolt, hvori han udtrykker sin Mening om den rette Idrætsaad:

At kæmpe, ej for Ærens Smiger,
for Sagen mer end Kampens Løn,
at agte Fjenden, naar han viger,
saafremt hans Hu er ren og skøn,
at føle Fryd i Kamp og Fare
og elske dyrt sit Fædreland —
og dog et Broderbaand bevare,
der favner hver en tapper Mand.

Den Aand, der skal herske i Idrætsarbejdet, den skulde ogsaa kunne flyve over alle de Kløfter, der skiller Folk, Racer og Samfundslag, saaledes at Mænd og Kvinder i alle Lande kunde leve og aande i Idrættens Aand.

Visse Modstandere af Idrætten hævder, at den bliver dyrket for Gevinstens Skyld, for Præmien eller Medaljen. Det maa desværre indrømmes, at dette er rigtigt i enkelte Tilfælde og burde aldrig ske, thi da er vi paa Afveje. Begæret efter at vinde Kampen og Prisen maa aldrig blive større end Lysten til at dyrke Idrætten for dens egen og Sundhedens Skyld.

Jeg mener det fuldt ud paa sin Plads, naar en dygtig Idrætsmand faar et Minde om en god Præstation, thi en saadan Mand har kæmpet for Æren og anstrengt sig netop af Glæde over selve Anstrengelsen, og Lykkefølelsen over at kunne sejre er noget af det største ved Livet.

Personlighedens Indsats i Idræt og i det Arbejde, som man gør med Glæde, er af samme Art. Begge Steder finder vi den fulde Udfoldelse af Sjæl og Legeme i Kampen mod Vanskeligheder og Overvindelsen af Hindringer.

De Elever, som kommer paa vore Delingsførerskoler, har alle den rigtige Indstilling til Gymnastikken. De har den fra Hjemmet, Skolen og Foreningen. Anderledes stiller det sig med Idrætten, — den har ingen Traditioner, fordi den er et nyt Led i Arbejdet, og derfor er det ogsaa vanskeligere her at tænde Gnisten. Gnisten er imidlertid gennem Idrætsmærkearbejdet ved at blive tændt. Gid da alle, baade yngre og ældre, vilde hjælpe til med at puste paa denne Gnist, saa den kunde blive til en virkelig stor og lysende Flamme.

I visse Foreninger og større Byer er der allerede Traditioner i Idrætten, men vi maa have dem frem over hele Landet, i alle Foreninger, saaledes som det er Tilfældet i Sverrig og Finland, og det kan vi faa ved at indføre Idrætten i Skolen.

Betydelige Mænd inden for den danske Skole arbejder allerede energisk paa dette ved at afholde Kursus i Idræt for Lærere. Et saadant Kursus blev holdt paa denne Skole

i Efteraaret, og efter den Interesse og Iver at dømme, der blev lagt for Dagen her, vil flere sikkert følge.

Der er ingen Tvivl om, at disse Kursus vil faa vidtrækkende Betydning saavel for Skolen som for Foreningsidrætten.

Til Slut kunde jeg tænke mig at nævne nogle af vore Elever, som har haft en smuk idrætslig Karrière efter deres Ophold her.

Eigil Aarsbjerg: Deltager i Landskampen mod Norge i 110 og 400 m Hækkeløb. 1946.

Frank Petersen: Deltager i Landskampen mod Sverige 1945 i 110 m Hækkeløb.

Torgeir Brandvold: Deltager i Landskampen mod Danmark i 400 m Hækkeløb. 1946.

Holger Dencker: Vinder af Trespring ved den militære Olympiade i Berlin 1946.

Robert Rasmussen: Vinder af Sjællandsmesterskabet i Tikamp 1946.

Heine Halberg: Nr. 7 ved Danmarksmesterskaberne i Femkamp 1946.

Af Pigerne, som jeg nævner, havde ingen dyrket fri Idræt, før de kom her paa Skolen.

Sonja Petersen: Nr. 7 ved Danmarksmesterskaberne i Spydkast 1945. Nr. 1 ved Sjællandsmesterskaberne i Femkamp inden for Gymnastikforeningerne. 1946.

Anne Marie Nielsen: Nr. 2 i Femkamp i Gymnastikforeningerne paa Sjælland. 1946.

Gerda Helboe Nielsen: Nr. 3 i Diskoskast og Nr. 4 i Kuglestød ved Danmarksmesterskaberne 1946.

Ingrid Slots: Vinder af Fynsmesterskabet i Diskoskast og Kuglestød 1946.

Det glæder mig, naar jeg læser og hører om jeres gode Resultater paa Idrætsbanen, men det glæder mig endnu mere at vide, at I sammen med jeres Kammerater her fra

Skolen næsten overalt staar som Ledere af Idræt, Gymnastik og Boldspil og derved er med til at gavne og glæde andre unge.

Fortsætter I med det, er Maalet naaet, og I har da gjort en Indsats for, at Danmark kan gaa en lys Tid i Møde, og Skolen her har vist, at den fortsat er berettiget til at uddanne Ledere.

Viggo Søndergaard.

OMEGNSKUNDSKAB

Naar jeg her fra mit Vindue sidder og betragter den farvestraalende, solbeskinnede Skov og kommer til at tænke paa de mange herlige Ture og Oplevelser, jeg har haft i den — ja, ikke alene i den, men i hele det storslaaede, kuperede og afvekslende Terræn, der hver Dag omgiver mig, kan jeg ikke lade være med at stille mig selv det Spørgsmaal: Har du haft andet end Nydelse ud af det, har det givet dig noget af Værdi, Kundskaber?

Nydelsen i sig selv er ganske givet værdifuld, men den Lære, man kan drage af Naturen, er langt betydningsfuldere.

Faar man først Øjnene op for Naturens storslaaede Maskineri, de Værdier, den indeholder, og den Lære, der kan drages af den, opdager man, hvad man til daglig gaar Glip af. Ja, bliver først Blikket aabnet for dette ubeskrivelige, der bliver taget som en Selvfølge, men i Virkeligheden er skænket os som en kostelig Gave, der bør værnes, bevares og drages Lære af, da er meget vundet.

Her har Idræts- og Foreningsledere et udmærket Supplement til deres Arbejde, der ikke kræver mere Tid, men baade gavner deres eget og Foreningens Arbejde derved, at det styrker Kammeratskabet og Sammenholdet gennem de fælles Oplevelser, der naas ved det, jeg i det følgende vil pege paa.

I Skolerne vilde jeg gerne have indført Omegnskundskab som Fag, men da Folkeskolen i Forvejen er tvunget til at beskæftige sig med mere elementære Fag, kan der maaske ikke ofres Tid til dette. Derfor kan Ungdoms- og Idrætsledere af i Dag raade Bod paa Mangelen ved at tage denne Opgave op.

Nu spørges der selvfølgelig straks: Hvordan?

Her skal kort gives enkelte Anvisninger, der muligvis kan lede Tankerne ind paa nye Ideer i denne Retning.

De fleste Idrætsledere har mange dejlige Ture i Terrænet med deres unge, enten det er Terrænture eller slet og ret Kammeratskabsture. Der kan læres meget mere af disse Ture, der kan skaffes langt større Udbytte og Interesse, hvis de bliver lagt rigtigt an.

En saa almindelig Ting som en Træningstur i Terrænet med et Hold Idrætsfolk kan, uden at det idrætslige forsømmes, give Deltagerne menneskelige Værdier, der er lige saa store og betydningsfulde, ja betydningsfuldere end det idrætslige.

Derfor er der for mig ingen Tvivl om, at der bør lægges noget mere ind i disse Ture, noget rent oplysende, aandeligt, om man vil kalde det saadan, der kan supplere Idrætten og derved hjælpe den frem mod Maalet og Mottoet: En sund Sjæl i et sundt Legeme.

Enhver Idrætsmand ved, at saadanne Terrænture — de rent idrætslige — tilsigter at give Kondition, Løbeteknik og lignende, men det er ikke ensbetydende med, at der skal arbejdes legemlig haardt hele Tiden — tværtimod, der skal være afslappende Momenter ind imellem. Disse kostbare Stunder skal bruges til at nyde og drage Lære af den herlige Natur, vort Land frembyder, og som vi paa disse Ture befinder os midt i. Uanset hvor i Landet man opholder sig, er der nok at se paa og høre om.

Løbes der f. Eks. gennem en Dalslugt, kan man gøre Holdt i selve Dalen, maaske oppe paa Bakkekammen, der omgiver Dalen, maaske ved Begyndelsen af Dalen, lige meget hvor, betragt saa Dalen, lad Lederen eller maaske en kvalificeret Deltager fortælle: om Dalens Oprindelse (Geologi), hvad man kalder en saadan Dal, om Vegetationen og herunder sjældne Planter, der kun findes her (Botanik), om Dyrelivet (Zoologi), sjældne Insekter, der kun findes det paagældende Sted, altsammen ganske kortfattet naturligvis og maaske ikke det hele paa én Gang,

men alligevel belærende. Det giver Deltagerne Kendskab til og Viden om deres Hjemegn, hvilket savnes i uhyggelig Grad. Der kan desuden paa saadanne Ture beses Gravhøje, Bopladser, i det hele taget historiske Steder (Historie), og fortælles om dem i korte Træk.

Paa denne Maade gives der et lille Indblik i de forskellige Fag, der ved deres Navne muligvis kunde afskrække enkelte, men naar Oplysningerne gives under saadanne Former — med Tingene selv for Øje, kan enhver forstaa det og dermed tilegne sig det.

Mange Foreninger foretager Aaret rundt Traveture med deres Medlemmer, om Vinteren Skiture i Omegnen. Tag en Lærer eller anden kvalificeret med paa disse Ture og lad ham fortælle og oplyse, ja, lad ham endog planlægge Turen, saa der passeres Steder, hvor han kan fortælle, medens Deltagerne ved Selvsyn iagttager det, der fortælles om. Saadanne Ture kan gøres overordentlig interessante og samle alle Medlemmer, naar de ved, at her bydes der dem noget virkelig godt, som de kan have rigt Udbytte af.

Nu er der maaske en og anden, der vil sige: Det har vi ikke Tid til. Jo, man har simpelthen ikke Raad til at lade være; den Smule Tid, det kræver, er intet i Sammenligning med de Resultater, der kan opnaas. Der kan endda blive Tid til et og andet paa samme Linie, der ogsaa kan gavne Arbejdet og Idrætten.

Hvorfor ser saa faa bag Murene paa den Fabrik, det Trykkeri, den Virksomhed, Herregaard og meget, meget andet, de bor lige op ad. De kan bo Nabo til en Virksomhed et helt Menneskeliv uden at ane, hvordan Arbejdet foregaar indenfor Murene; de ved, der laves det og det, men hvordan og hvorledes Arbejdet foregaar, og det hele er indrettet, ja, derom ved de intet.

Tag ogsaa fat her, lad jeres Foreningsmedlemmer samles til saadanne Forevisninger, hvor I er sikre paa at kunne skaffe dem den bedste Viden og Oplysning, om hvilken Virksomhed I ønsker, der er nok af dem, hvor i Landet I end befinder jer, og I vil opdage, at de er mere end villige

til at modtage jer, bare I passer Tid og Lejlighed ind efter det. Kombinér eventuelt en saadan Forevisning med et Foredrag, der knytter sig til Virksomheden. Ser I f. Eks. et Slagteri, faa da et Foredrag om Andelsbevægelsen og Slagteriernes Udvikling, ser I et Jernstøberi, ja saa vilde et Foredrag om Jern være paa sin Plads, og saaledes lignende Emner, der knytter sig til det paagældende, man skal se.

Gennem disse Forevisninger kan der skaffes den danske Ungdom et Fond af Viden, der kan komme den til stor Nytte senere hen i Livet.

Nu maa I endelig ikke forstaa Sagen saaledes, at jeg ønsker, dette skal komme til at dominere jeres Arbejde, slet ikke. Det skal ind som et Supplement i jeres Idrætsarbejde, og I vil opdage, at det gennem disse fælles Oplevelser gavner det derved, at det styrker Kammeratskabet og Sammenholdet. Hvad betyder det ikke for Idrætten og hele Forningslivet?

Det fremgaar klart, at dette Arbejde rummer mange og rige Muligheder, som afgjort ikke bør ligge urørte hen, men udnyttes i fuldeste Udstrækning. Det er jeres Opgave. Alliéer jer med lokale Kræfter — som sagt — Lærer eller anden, hvis I ikke er i Stand til at tage Opgaven op alene. Der ligger mange saadanne uløste Opgaver for jer, derfor tag fat paa denne Linie og vær med til at opbygge og oplyse den danske Ungdom. Den hungrer efter Viden, og griber I Arbejdet rigtig an, vil I høste megen Anerkendelse derfor, foruden den Tilfredsstillelse, der ligger i at vide, man er med til at yde en virkelig positiv Indsats i dansk Ungdoms- og Oplysningsarbejde.

Ingen Leder af i Dag maa ønske, at Idrætten skal være nok i sig selv. Nej, i Samarbejde med det aandelige, kundskabsgivende skal den virke opdragende, karakterdannende, kort sagt være menneskelig værdifuld og samfundsnyttig.

Held og Lykke med Arbejdet.

Hermed vil jeg ønske jer en rigtig glædelig Jul og et godt Nytaar.

Tage Søgaard.

NOGLE BETRAGTNINGER OVER KVINDEGYMNASTIKKEN AF I DAG

Halvandet Aar er gaaet siden 5. Maj, den Dag, vi betragtede som Fredens Dag. Igen skulde Portene aabne sig til Omverdenen, og en af de Ting, vi glædede os til, var, at vi nu igen kunde hente friske Impulser til vor Kvindegymnastik fra vore nordiske Brødrelande.

I de sidste Aar før Krigen og i de første Krigsaar var meget af vor Gymnastik præget af Systemer, der var kommet til os sydfra. Mange mente, at disse, og i særlig Grad Medau-Systemet, var det eneste saliggørende og tilføjede ukritisk Knævipninger og »bløde« Armsving til den Gymnastik, de hidtil havde undervist i, og Resultatet kunde selvsagt kun blive middelmaadigt. Tilsidst var det saaledes, at vore Kvindegymnastikstævner, der før i Tiden havde været interessante og afvekslende, nu blev saa ensartede, at det grænsede til det kedelige. Det var næsten et Særsyn, naar et Hold fremviste ren Bjørksten-Gymnastik.

Medau-Systemet indeholder utvivlsomt udmærkede Ting, men det kan være svært at skelne mellem godt og ondt; dertil kræves kritisk Sans og en god Uddannelse.

Medau var »paa Mode«, men Kvindegymnastik maa ikke blive en Modesag. At Lederne bruger deres Fantasi, vil i de fleste Tilfælde kun betyde en Højnelse og være medvirkende til at give et Hold Særpræg og Personlighed, men Grundlaget skal være at give Gymnasterne netop det, de trænger til.

Og her kan nordisk Kvindegymnastik give os netop, hvad vi behøver. Muligvis vil der fra den øvrige Verden

komme nyt frem, men Erfaringerne viser, at vi maa sortere Slaggerne fra og kun bruge det værdifulde, om vi ikke skal forfladige vor Gymnastik.

Skal der dermed siges, at nordisk Kvindegymnastik vil adskille sig fra andre Systemer?

Jeg vil svare med et uforbeholdent Ja! For Norden adskiller sig paa mange Maader fra de andre Nationer, og dette præger ogsaa vor Gymnastik. Give vore Gymnaster noget unordisk kan maaske imponere det store Publikum, der ingen Forudsætninger har for at skelne mellem ægte og uægte, men det vil være at svigte de Idealer, som Elli Bjørksten har lagt saa tydeligt frem for os, og som vi har Pligt til at bevare og udbygge.

Vil Kvindegymnastikken saa ikke blive for ensartet? kunde man fristes til at spørge.

Jeg tror det ikke. Vi har her i Norden saa mange fremragende Gymnastikpædagoger, der ser det som deres Op-gave stadig at søge Fornyelse, med det gamle, der har be-staaet sin Prøve som ægte og livskraftigt, som Grundlag, og det er den rette Vej at gaa.

Nordisk Forbund for Kvindegymnastik har igen begyndt med Kursus, og det, der i Sommer blev afholdt af N. F. K. Finland i Ekenäs, indfrie de tilfulde de Forventninger, man havde stillet til det. Dygtige Lærerinder fra Norge, Sverige, Finland og Danmark underviste. Erfaringer og Synspunk-ter udveksledes, og vi herhjemme, der ikke kunde komme med, maa glæde os til at blive delagtiggjort i alt det nye, som de danske Deltagere vendte hjem med.

Der maa indenfor Kvindegymnastikken være en stadig Udvikling; vi maa tage Stilling til det nye, der kommer, ud fra vort gymnastiske Ideal, og saa spaar jeg en god Frem-tid for vor nordiske Gymnastik.

Edith Koefoed.

NOGLE GLIMT FRA SVENSK GYMNASTIKFORBUNDS GYMNASTIK- FOLKHÖGSKOLA LILLSVED

I Foraaret 1946 blev der i den svenske Rigsdag paa Foranledning af Foreningen »Norden« bevilget et Beløb, saa der skabtes Mulighed for, at 100 Elever fra de andre nordiske Lande kunde faa Ophold paa svenske Folkehøgskoler i Vinteren 1946—47.

For Danmarks Vedkommende blev der stillet ca. 35 Stipendier til Raadighed. Stipendiet dækker Opholdet paa Skolen 6 Maaneder, og Foreningen »Norden« betaler Rejsen til Skolen.

Jeg var blandt de heldige, der fik tildelt Stipendium, og da der i nogen Grad var Lejlighed til at vælge Skole, faldt mit Valg paa Svensk Gymnastikforbunds Gymnastikfolk-høgskola i Lillsved.

Värmdö er den største af Øerne i Skærgaarden. Paa den nordligste Spids af Øen ligger Lillsved. Naturen her er delvis uberørt og bestaar overvejende af Klipper og Skov.

Den er saa ægte og saa primitiv som tænkes kan. Der hører ca. 300 Tdr. Land til Lillsved, hovedsagelig Skov.

Lillsved var oprindeligt et gammelt Herresæde. Aar 1623 ejedes det af Stockholms Overstadsholder. Det blev dog mest brugt til Sommerresidens. 9 km fra Lillsved ligger Värmdø Kirke, et pragtfuldt gammelt Minde fra den samme Tid. Desuden ligger Nordens største Porcelænsfabrik, Gustavsberg, paa Värmdø ca. 20 km fra Stockholm. Den beskæftiger ca. 1000 Arbejdere, og dens Produkter er kendt over hele Norden.

I Aaret 1934 blev Lillsved overdraget til Svensk Gymnastikforbund. Det var Jon Ottesen, der efter Ophold paa danske Højskoler fik Tanken og tog Initiativet til Oprettelsen af Skolen her. Sammen med Overdragelsen fulgte en aarlig Rentekapital paa 10,000 Kr., og den svenske Stat har ydet store Beløb til Skolen. Den blev indviet i Juni 1937.

Skolen er delt i 4 Afdelinger: Herregaarden, Elevhjemmet, Skolebygningen og Gymnastikhuset. Herregaardsbygningen indeholder i Stueetagen et moderne Køkken og Spisesal samt Samlingsstue og Ekspeditionslokaler. Paa 1. Sal er der Værelser for de kvindelige Elever.

Elevhjemmet er en 2-Etagers Bygning, og der er her Plads til 2 gifte Lærere samt Værelser til de mandlige Elever. Paa hver Etage er der Vaske- og Toiletrum samt Samlingsstue. Det er rummelige 2 Mands Værelser med indbygget Klædeskab til hver Elev. Der er desuden Bogreol samt Stole og Bord med Læselampe. Sengene er med Fjedermadrasser.

I Skolebygningen er der Skolestuer, Bibliotek og Rum til kemiske Forsøg. Underne er der et stort Rum med god Plads til Undervisningsøvelse o. l. Det gælder over hele Skolen, at der er god Plads og alle tekniske Hjælpemidler til Brug ved Undervisningen.

I Gymnastikhuset kommer man først ind i et Forrum, og herfra er der Adgang til Gymnastiksal, Balkon og 2 Omklædningsrum: et for Damer og et for Herrer. Gymnastiksalen er 26×13,5 m. Paa den ene Langside gaar Vinduerne

fra Gulv til Loft, et Forhold, der giver godt med Lys i Salen. Paa den anden Side er der Ribber, og desuden er der Bomme, Klatretove, Rudestiger o. l. I den ene Ende af Salen er der Balkon, og i den anden Ende er der en smuk Scene. Under Salen er der foruden Omklædningsrummene Adgang til en elektrisk opvarmet Badstue og Svømmehal. Badstuen bliver sjældent benyttet, da Eleverne foretrækker den mere primitive i Skoven, hvor der 3 Gange om Ugen er Lejlighed til et Bad.

Til Skolen hører tillige en hel Del mindre Boliger rundt i Skoven, der dels benyttes til Bolig for Elever, dels til Brug for Skolens Arbejdere. Rektor bor for sig selv i en Villa et lille Stykke fra Skolen med den herligste Udsigt over Skolen og Skærngaarden.

Man skal lede længe for at finde en Idrætsplads med smukkere Udsigt end Lillsved's. Den er bogstavelig talt sprængt ud i Klipperne, der skovklædte omgiver den, og der er herfra den pragtfuldste Udsigt over Saxafjorden. Arbejdet er udført af Statens Ungdomslejr, og der har i 1^{1/2} Aar til Stadighed været en Arbejdsstyrke paa mellem 18 og 55 Mand.

Undervisningen her paa Skolen er udmærket. Der er Lejlighed til at deltage i mange forskellige Fag, f. Eks. Svensk, Litteratur, Historie, Samfundslære, Psykologi, Geografi, Matematik, Fysik, Kemi, Bogkundskab, Sang og selvfølgelig i Forbindelse med Lederuddannelsen Gymnastik med Teori og Undervisningsøvelse samt Anatomi og Gymnastikteori. Hver Aften er der 2 Timers frit valgte Fag som Engelsk, Biologi, Bogføring, Folkedans, Tegning og Gymnastik. Om Onsdagen er der Diskussion med interessante Emner til Drøftelse. Der er hver Uge Orienteringsøvelser og Friluftsture, og vi venter jo med Spænding paa Is og Sne med alle de Muligheder, der er for at komme ud paa Ski og Skøjter.

Lørdag og Søndag Aften er der Samkvem, hvor vi ser Film eller Optræden af Eleverne. Disse Aftener slutter gerne med Folkedans og Sanglege. Ofte har vi Besøg af Kunstnere

fra Stockholm, der hjælper til med Underholdningen med Sang eller Oplæsning.

Hvad der ogsaa kan tjene til at gøre Opholdet her værdifuldt, er dette, at der blandt Eleverne er Repræsentanter fra alle de nordiske Lande og England, saa man faar Lejlighed til at komme i Kontakt med Ungdom fra flere Lande og forskellige Lejre.

Stor var Spændingen ved Afrejsen fra Vejle. Højt var Forventningerne skruet op; men jeg er ikke blevet skuffet.

Det er ikke let, naar man har færdedes i Vejleegnens kønne Natur gennem et Par Aar, at skulle rejse væk; men Naturen her er paa sin Maade endnu mere storslaaet. Sejlturen gennem Skærgaardene kan ikke beskrives, den maa opleves. Klipperne, Skoven, Skærgaarden i al sin Pragt, det er noget for sig selv. Kønt er her nu, og endnu mere storslaaet maa det være, naar det hele er klædt i Sommerens Farver.

Jeg vil gerne slutte med en Hilsen til alle jer, som jeg gennem 2 Aars Ophold paa Den jyske Idrætsskole er kommet til at kende, enten som Elever eller som Kursister. — Mange gode Minder har jeg, Minder om Timer, jeg aldrig vil glemme.

Glædelig Jul! Lykke og Held hver især i Aaret, der kommer.

Lillsved 4.—11.—46.

Thormod Petersen.

Kære gamle Elever!

For tredje Gang sætter jeg mig til at skrive til jer i Aarskriftet. Hvor er Tiden dog gaaet hurtigt, og meget godt har den givet os, selv om vi undertiden møder noget, vi helst vilde være foruden.

Der er saa mange Vanskeligheder i Tiden. Ser man ud-

adtil i Verden, synes alt saa sort og haabløst. Statsmændene kævles, Enighed og Sammenhold synes at være et ukendt Begreb, og stort bedre er det vel ikke herhjemme. Restriktioner, Skatter, Indskrænkninger i Forbindelse med manglende Arbejdskraft o. m. a. gør sit til, at det hele kan synes haabløst.

Den eneste Vej ud af Uføret maa være at arbejde og atter arbejde, men det kniber det med at forstaa.

Det kan ikke undgaas, at vi ogsaa mærker Tidens Ubarmhertighed her paa Skolen, men vi har dog den Lykke, at vi stadig kan arbejde, og Arbejde er i sig selv maaske den Lykke, der skal holde Troen paa Fremtiden i Live.

Tiden under Besættelsen gav os rigelig Tid til Eftertanke, og vore skønne Idealer fra den Tid maa ikke faa Lov til at bortviskes, hvorledes saa Tiden end udvikler sig.

Sidste Aar gav os meget at glædes over, og Verden i Dag kan ikke faa os til at blive Pessimister. Det er en Kendsgerning, at Tiden er graa og besværlig, men tænker man sig om, maa man alligevel erkende, at selv om Verden ikke blev ny med Krigens Ophør, er det trods alt en uendelig Lykke, at Krigen fik Ende. Chancen for en ny og bedre Verden ligger stadig for, og vi skal være med, hvor der kræves en Indsats.

Tro, Haab og Kærlighed lever i den bedste Del af vor Ungdom, vi maa tilhøre den og bruge al vor Kraft til at overvinde alle de Vanskeligheder, der ogsaa i Fremtiden vil taarne sig op paa vor Vej.

Den Ungdom, som kommer her, er stadig positivt indstillet overfor Livet, det maa vi være lykkelige over, og det maa være vor Pligt at give den Tro paa en Ledergerning. Det at være Ungdomsleder i Dag er en stor og ansvarsfuld Post, der helt og fuldt kræver sin Mand, og noget, der, trods Modgang og Skuffelser, vil bære Lønnen i sig selv.

Vore udenlandske Elever.

Med fuldt Hus kunde vi begynde vor Vinterskole, og vore to Ungarere og fire Nordmænd satte ekstra Kulør paa Holdet. Der blev arbejdet godt, og selvfølgelig var det de bedste Elever, vi har haft hidtil. Det synes vi om hvert Hold, og er det ikke det rigtige?

Vinteren forløb uden større Begivenheder. Den Trusel om Beslaglæggelse til Flygtningelejr, der svævede over os i Begyndelsen af Vinteren, drev efterhaanden bort, og vi kunde aande mere frit.

Jeg havde den Fornøjelse at lede nogle Delingsfører-møder ude omkring, og Søndergaard var der ogsaa Bud efter, men for mit Vedkommende blev der sat en Stopper for Udrejse til dette Resten af Vinteren, idet jeg havde det Uheld at sprænge min Akillessene ved et Delingsførermøde paa Djursland. Senen fik jeg syet sammen paa Ortopædisk Hospital i Aarhus, og mit Smertensleje til Trods kunde jeg slappe lidt af i Bevidstheden om, at mine Medarbejdere nok skulde klare Arbejdet paa Skolen, og de tog med godt Humør det Ekstraarbejde, der nødvendigvis maatte blive til dem.

Tre Uger efter vendte jeg hjem med Foden i Gibs og paa

Krykker, dog ikke mere forknyt, end at jeg tog til København, hvor jeg var indbudt som Gæst til Dansk Idræts-Forbunds Jubilæum i K. B.-Hallén.

Hjemturen foregik i hylende Snestorm. Ankomsten til Vejle prøvede Falck at forcere Vejen, men maatte opgive. Min Kone travede saa hjem for at hente Kaj og Hestene, men Vognen kørte i Grøften, og jeg maatte holde mit Indtog paa Skolen Kl. 4 om Morgenen, højt til Hest.

Dagen efter blev Knud og Anna gift. Vejen var stadig spærret, men Eleverne trak mig til Byen paa Slæde, og efter en særdeles vellykket Bryllupsfest gik Turen paa samme Maade tilbage.

Det er prima Arbejde, Overlæge Benzon i Aarhus har lavet; det er gaaet godt fremad med Benet, og nu begynder jeg saa smaat at slaa Kraftspring igen.

Sne fik vi jo nok af, som I kan forstaa, og Nordmændene kom rigtig i Arbejde som Skiinstruktører. Ogsaa et internationalt Hopstævne fik vi stablet paa Benene, hvor Nord-

I Svævet.

Fødselsdagsgilde paa Jonsborg.

mændene gav en fin Opvisning i, hvordan Skihopbakken skal bruges.

Jeg var ogsaa sammen med Nordmændene til Hopkonkurrence i Silkeborg, hvor de klarede sig særdeles pænt, og benyttede Lejligheden til at optage en Film.

Vor traditionelle Fastelavnsfest med Kusinebal blev meget vellykket, og Eleverne havde gjort et stort Stykke Arbejde med Udsmykning af Skolen.

Hurtigt nærmede Vinterskolen sig sin Slutning. Sneen, der blev liggende ualmindelig længe, sinkede os i vore Prøver, og de sidste 14 Dage blev nogle meget travle Dage.

Ved Fjorden.

men Strabadserne blev taget med højt Humør, og vi naaede, hvad vi skulde.

Nordmændene samt Villy og Heine blev nogle Dage ekstra, og her fik jeg Grunden lagt til min nye Instruktionsfilm »Fri Idræt«, der nu er færdig og har faaet en overmaade god Kritik.

Alherede i Januar Maaned maatte vi standse Indtegningen til Sommerskolen, og den tredie Maj holdt 40 raske Piger deres Indtog, noget mindre dramatisk end Pigerne fra 45, men vi prøvede dog at give jer en Oplevelse ved at vise V-Filmen for jer og tage jer med til Fæstlighederne 5. Maj.

Det blev en god Sommer. — I arbejdede med Liv og Lyst. Anatomi, Metodik og Foredrag, der var næppe Tid til det hele, men det gik, og saa fik vi endda Tid til at forberede en Elevfest, som vi havde sat os i Hovedet skulde blive vellykket, og er vi ikke alle enige om, at det blev den?

Vejret var ikke det bedste, men hvad brød vi os om det. Optakten med Uddelingen af vort smukke Emblem var lovende. Aftensang paa Skihopbakken og Snak paa Værelserne omtrent til den lyse Morgen, Badstuebadet, Sommer-

pigernes Opvisning med Gymnastik og Menuet, Rask Nielsens gode Foredrag, Indvielsen af Friluftsscenen med et fornøjeligt Skuespil, Hawaii-pigernes store Succes og Fest-fyrværkeriet til Slut. Det bliver svært at gøre det lige saa godt til Sommer, men vi prøver.

Vi var ogsaa i Odense for at se Sofiaflickorna, og i Haarby for at give en Opvisning, og som en dejlig Oplevelse

Ved Vendepunktet.

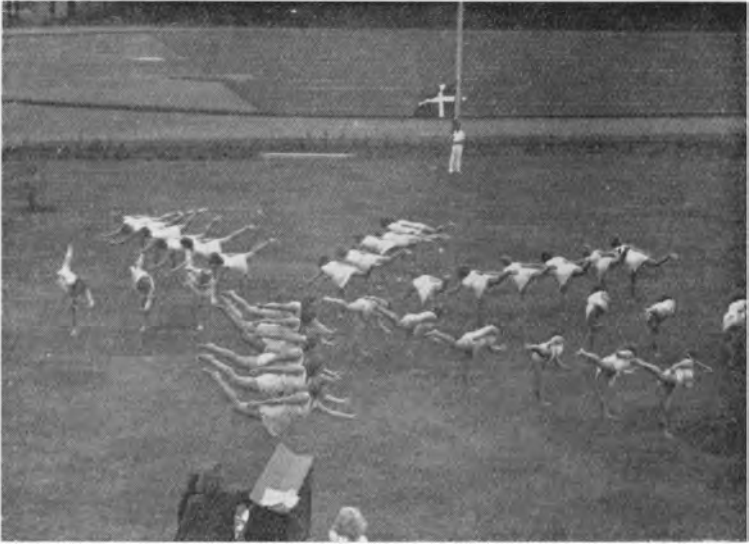

tog vi med vore »egne« Skibe en herlig Sejltur i straalende Solskin paa Vejle Fjord.

Som de øvrige Somre prægedes Livet af Humør og Arbejdsglæde, og det holdt sig lige til Afrejsen. Vore to søde

Indvielse af Friluftsscenen.

norske Sommerpiger skulde rejse med Toget midt om Natten for at komme hjem. Alle vilde selvfølgelig følge dem paa Banegaarden, og Søvn var der vist ingen der fik noget af.

Festfyrværkeri.

Vi vil længe mindes alle de dejlige Timer, vi havde sammen i Arbejde og Fest, altid var I lige søde og villige.

Dejligt var det ogsaa, at vi til Elevmødet kunde se saa mange af vore gamle Elever. Vi var taknemlige, fordi der var mødt saa mange op; det var mere, end vi havde turdet haabe paa.

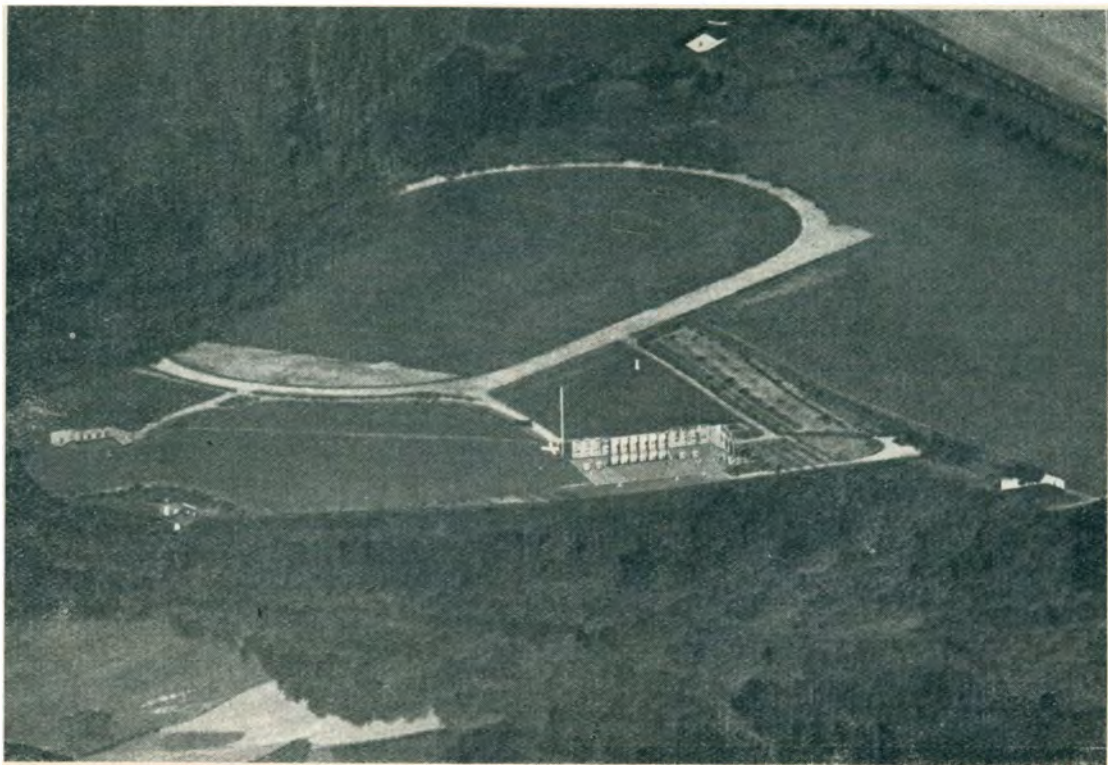
Mange Forhold i Tiden har, som det var at vente, haft Indflydelse paa Tilslutningen til de danske Ungdomsskoler i denne Vinter. Vi var først paa Sommeren langt forud med Indmeldelser i Sammenligning med tidligere Aar, da der pludselig kom Standsning, og Udmeldelserne begyndte at indløbe. De første paa Grund af Militærtjeneste, de senere overvejende paa Grund af manglende Arbejdskraft i Hjemmene.

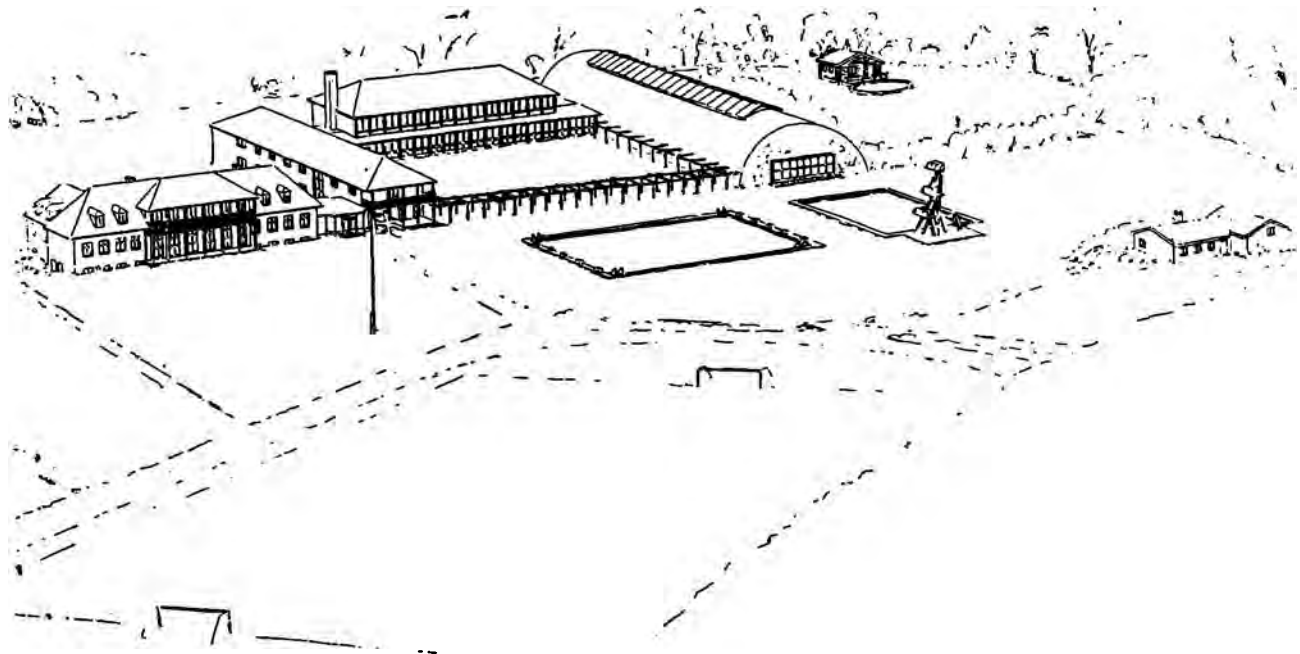
Resultatet blev, at da vi naaede November, havde vi ikke som ventet fuldt Hus, men dog en god lille Flok at arbejde med, saadan at vi kunde opretholde den samme Holdinddeling som sidste Aar, og vi gør nu, hvad vi kan, for at de kan faa bedst muligt Resultat ud af Opholdet. Smaa Hold har store Fordele, og dem vil vi udnytte efter bedste Evne.

En Glæde har vi dog mere, og det er, at Tilslutningen til næste Aars Sommerskole tegner til at blive større end nogensinde før. Vi har allerede 12 Indmeldelser mere end paa samme Tid i Fjor.

Sidste Aar skrev jeg, at et Byggeudvalg var blevet nedsat af Skolens Bestyrelse, som skulde søge at faa udarbejdet Tegninger for den kommende Udvidelse, og den er nu naaet saa vidt, at vi er klar over Retningslinierne og har faaet udarbejdet Tegninger over det nye.

Som I vil se af omstaaende Tegning, kommer det hele til at se tiltalende ud og omfatte en Elevbygning med Plads til 50—60 Elever, endvidere en Foredragssal og en Gymnastiksal foruden en Idrætshal paa 40 × 20 m. Det hele er anslaaet til at koste 450,000 Kr., og selv om det er mange Penge, maa vi forsøge at skaffe dem til Veje. Saa stort et Beløb skal vi dog ikke selv skaffe, men 80,000 Kr. skal vi

have ind paa en eller anden Maade, og det maa og skal lykkes, saaledes at vi kan byde paa de bedst mulige Forhold.

Fremtidsudsigterne er saadanne, at vi maa gaa dem i Møde med største Taalmodighed og glæde os saa meget mere over de Rammer for Arbejdet, vi havde Lykken at faa færdige.

Hvornaar vi kommer i Gang med det nye, er der vel ingen, der kan udtale sig om under disse vanskelige Byggeforskelde, men vi haaber at have alt klart den Dag, der byder sig Mulighed for det.

For at faa gode Ideer til det kommende Byggeri, tog min Kone og jeg sammen med to svenske Venner, et ungt Ægtepar fra Malmø, paa en længere Studie- og Ferierejse til Sverige og Norge. Vi overværede Europamesterskaberne i fri Idræt i Oslo, og tog derefter til Hardanger. Det blev en herlig Tur, og vi nød den storslaaede norske Natur i fulde Drag. At vi under vort Norgesophold benyttede Lejligheden til at hilse paa vore norske Elever, kan I nok forstaa, og vi glædede os ved Gensynet. Hjemturen gik over Stockholm. Vi skulde jo se paa Idrætsanlæg, Haller, Gymnastiksale m. m. ved nogle af Sveriges mange Idrætsanlæg, og der var mange Ting, vi kunde bruge.

Det var dejligt at komme ud og se sig om igen, og glædeligt var Gensynet med mine gamle Idrætskammerater i Norge og Sverige.

Jeg vil ønske for jer, at I ogsaa maatte faa Lejlighed til at rejse ud og faa Oplevelser, I kan mindes med Glæde. Lysten har I jo sikkert, men Viljen til at tage en Beslutning og bryde op fra det hjemmevante, den skal til, og I vil aldrig fortryde det.

Nu nærmer vi os Julen, og vi sender jer alle en venlig Tanke, og haaber vi alle maa ses igen til Sommerens Elevmøde.

Grundet paa, at vi ikke har fuldt Hus, haaber jeg at faa et længe næret Ønske opfyldt, ved nu at faa Lejlighed til at holde et Repetitionskursus i Gymnastik i Januar Maaned. Endvidere har vi indbudt til et tre Maaneders Kursus i Gymnastik, fri Idræt og Boldspil for Udlændinge, og der

er allerede kommet saa mange Forespørgsler, at vi sikkert kan gennemføre det.

Til Sommer prøver vi at gennemføre et 8 Dages Repetitionskursus i Gymnastik, Idræt og Boldspil for jer Piger. I skal nok faa nærmere Meddelelse herom. En lille Opvisningsturne efter Sommerskolens Slutning med 10 af vore dygtigste Piger, der skal spille Haandbold og lave Idræt i forskellige Byer, er ogsaa paa Tale.

Aldrig staa stille, altid paa Vej, saadan maa vort Arbejde stedse blive.

Er du af Jord —
 der stiger dog, — strømmer
 Længsler i Tanker, Længsler i Ord
 opad — ja opad
 mod Riget og Landet,
 hvor Sollyset sejrer og Lykken bor.

De bedste Ønsker for jer alle. Glædelig Jul og godt Nytaar.

Jeres

Bjarne, Birte, Ingrid og Svend Aage Thomsen.

Opvisning.

SKOLENS KURSUSVIRKSOMHED

Aller gik der et Aar med mange Kursus, endnu flere end sidste Aar, deriblandt mange nye, som ikke tidligere har været her. Det har været en Oplevelse at huse dem; vi har været glade ved de nye og har hilst vore gamle trofaste hjertelig velkommen.

Allerede under vor Vinterskole var Horsens Oplands-turnering her med to Haandbold- og to Fodboldkursus og fik Impulser til Sommerens Arbejde. I April Maaned havde vi Kursus i Gymnastik, Haandbold og fri Idræt for Politiofficerer fra Landets Politikaserne i tre Uger; det var morsomt og interessant, og de gik op i Arbejdet med Liv og Interesse.

Paasken blev en travl Tid med to Kursus, henholdsvis Dansk Cykle-Union for Landevejssport med Verdensmesteren Henry Hansen som Leder, og en Flok unge fra Aarhus Atletik-Ring under Ledelse af vor gamle Bekendt Svend Ørnby; der var 70 i det hele, og det gav Liv paa Skolen.

Under Sommerskolen naaede vi endnu to Kursus. Et to

Instruktion paa Skydebanen.

Dages Skyttekursus med 100 Deltagere fra D. D. S. G. og I. Kaptajn G. Münther og Forretningsfører Skeltved-Madsen var Lærere, og for første Gang blev vor Skydebane benyttet til Kursus. Tyskerne havde jo beslaglagt Skydebanen under Krigen, derfor har vi været lovlig forhindret i at bruge den til det Formaal, den var bestemt til. Alle Madrasser var i Brug, og Køkkenet havde travlt med at klare Bepisningen, men det gik udmærket. Dernæst havde vi et 3 Dages Haandbolddommerkursus for D. D. G., som vi selv ledede med Lærer I. Kvist som Censor til Dommerprøven.

Terrænsportsforeningen havde et velbesøgt Kursus først i Maj Maaned. De benyttede flittigt vort dejlige Terræn, og der blev arbejdet, ja, jeg vil næsten sige baade Nat og Dag, idet en Del af deres Øvelser ogsaa foregik om Natten.

K. F. U. K.s unge Piger var næste Hold, og det var lidt af en Begivenhed, idet det var første Gang i K. F. U. K.s Historie, der var blevet arrangeret et Idrætskursus.

Det var en Flok søde Piger, som vi havde den store Fornøjelse at komme i nærmere Kontakt med gennem vore mange Timer med deres dygtige Ledere.

Terrænsportstævne.

Den 24.—26. Maj oplevede vi vor hidtil største Invasion ved Dansk Terrænsportforbunds aarlige Mesterskabskonkurrencer. Vi var 225 Mænd og Kvinder paa Skolen i de Dage. Nørremarksgaardens Lade blev taget i Brug som Sovesal, og vi maatte spise i Hold. Det var spændende Dage.

Jydske Cricketspillere.

Brydekursus.

Liv hele Døgnet rundt, da Øvelserne foregik saavel om Natten som om Dagen. Det var haarde og krævende Konkurrencer, f. Eks. Natorienteringen. Den startedes Kl. 22, og Kl. 6 Morgen var det sidste Hold endnu ikke kommet i Maal. Maa jeg have Lov til at sige, at vi trak Vejret lettet, da de sidste var draget af Huse, for vi har jo for lidt Plads til saa mange, men vi var trods alt saa glade ved Forløbet, at vi gerne tager en lignende Opgave op en anden Gang.

De stærke Mænd, Brydere og Vægtløftere tumlede med hinanden og med tunge Vægte de næste 14 Dage, dels under Ledelse af den gamle Mesterbryder Emil Christensen og dels under Ledelse af den svenske Vægtløftningsekspert Fabian Lindskog fra Malmø.

J. B. U. havde derefter et vellykket Cricketkursus. Alle de Kursus, jeg har nævnt indtil nu, har ikke tidligere været her, men vi ser dem gerne igen, og for fleres Vedkommende er der allerede igen lagt Kursus her til Sommer.

Ved D. A. F. Kursus for Kvinder gensaa vi vor gamle Ven Sven Lundgren som Leder for de raske Atletikpiger.

Nu kom der igen to nye Kursus. Dansk Arbejder Idrætsforbunds Instruktørkursus i Haandbold og D. A. F.s første Kursus i fri Idræt for Lærere.

Vægløstere paa Kursus.

Det sidstnævnte var maaske Sommerens bedste Kursus og blev udmærket ledet af Gymnastikinspektør Poul Jørgensen og cand. mag. Volmer Lilholt.

Derefter kom et glædeligt Gensyn med vore Venner fra J. B. U., D. I. F. og D. H. F., vore trofaste, der vender tilbage Aar efter Aar.

Old-boys holdt Ferie i Aar, kun nogle faa af de gamle Drengene kunde komme paa det Tidspunkt, jeg havde maattet afsætte. Men til næste Aar vender vi alle frygtelig tilbage ved alle Tidens Old-boys-Kursus, den sidste Uge i August. Der er store Planer fremme, og de vil tilgaa jer etappevis. Paa Gensyn.

J. A. B. U. havde i Aar to udmærkede Boksekursus med Svend Lysgaard som Leder.

Saa er vi naaet hen midt i September, og tilbage er kun at nævne Odense Seminariums Lejrskole og Esperantokursuset, to hyggelige og gode Kursus, som vi ikke har noget at gøre med udover de mange Samtaler og Hyggetimer, vi har sammen, og det kan have sin store Charme.

Den kommende Sommer bliver ogsaa travl, maaske endnu mere end den sidste, allerede nu er Sommeren besat med Kursus paa enkelte Uger nær. Saa tidlig har vi endnu

aldrig haft Sommerplanen klar, og til Sommeren 1948 er Indmeldelserne allerede begyndt.

Dansk Haandbold Forbund skal til Sommer være her en Maaned. J. B. U.s Kursus udgaar til Fordel for og i Samarbejde med Dansk Boldspil Union, der har lagt alle deres Kursus herover, en Ordning, som forhaabentlig er blivende.

Gæster fra Foreninger, Skoler og andre interesserede fra hele Landet kommer her i stadig stigende Tal, hvilket glæder os meget, og vi tager det som et Tegn paa, at Kendskabet til og Interessen for Skolen bliver større Aar for Aar.

Vi takker alle vore Kursusvenner for Aaret, der er gaaet, og med et »Paa Gensyn« ønsker vi

Glædelig Jul — godt Nytaar.

Svend Aage Thomsen.

NYT FRA GAMLE ELEVER

Kære Kammerater paa Pionerholdet!

Julen nærmer sig, og Aarsskriftet skal i Trykken. En Hilsen skal med til jer alle, og selv om vi nu gennem Vandrebogen af og til hører fra hinanden, saa giver dette aarlige Nyt os en stor Glæde.

Tænker vi tilbage paa Tiden, vi tilbragte paa Skolen, dukker mangt et Minde op, som vi ved Trofasthed overfor Vandrebogen stadig kan udbygge og opfriske. Lad os kun skrive løst og fast om os selv og vort Virke, og saa snaarest sende den videre til næste Mand. Det var mig en Fornøjelse at læse Bogen, og jeg haaber, jeg snart ser den igen.

Ret meget kan jeg ikke fortælle om Kammeraterne, men lidt har ogsaa Ret. Adamsen er Instruktør i sin Klub i Aarhus og tager stadig Folk »ved Næsen«. Sigurd leder Gymnastik hjemme. Gøttler arbejder kraftigt med Haandbold og Gymnastik i Haarby; han var dog for genert, naar han skulde lede Pigerne, og saa sendte han sin Kæreste ned paa Skolen, og nu skal hun klare det. Christian trives godt med sin Gaard og Kone i Horne. Af de tre glade Fætre har Jørgen og Henning været i »Trøjen«. Richard Kjær har været lidt uheldig i Sommer. Han var som Kornet ved Garnisonen i Vejle i Færd med at uskadeliggøre nogle defekte Haandbomber, en af dem flyver tilbage i Dækningsgraven og springer. Han fik temmelig svære Læsioner, det ene Øje blev beskadiget, og en Splint satte sig fast i Fodrodsknoglerne, hvor den maatte skæres frem. Alle fra vort Hold, der var med til Elevmødet, var en Tur paa Sygehuset i Vejle for at se til ham; da havde han det rigtig godt, og efter hvad jeg ved, slipper han uden Men.

Frede er Hovedbogholder ved Palsgaard Fabriker og Gods ved Juelsminde. Kaj Nielsen er blevet Fængselsbetjent i Sdr. Omme. Helsøe har faaet en god Stilling og læser stadig videre til det helt store.

Og mig selv. Ja, jeg har haft travlt med at bygge eget Hus. Vi har maattet gøre det selv, paa Grund af manglende Arbejds-

kraft. Det tager jo lidt længere Tid, men det gaar, og hvis vi kan faa fat i en Centralvarmekamin, flytter vi nok ind til Jul.

Kommer I forbi »Selvejeren« er I velkomne. Haugstrup besøgte os i Efteraaret, men vi kunde ikke rigtig byde ham noget; jeg sled i det oppe paa Stilladset, og min Kone var Haandlanger, men vi fik os da en lille Sludder.

Vi havde en god Dag ved Elevfesten, og vi mødte jo godt frem fra vort Hold, 50 pCt. maa jo siges at være fint.

Til Slut sender jeg jer alle og Skolen de bedste Hilsener med Ønsket om en glædelig Jul og et godt Nytaar, og paa Gensyn til Elevfesten i Sommer.

Nis Stendevad.

Til Vennerne fra Sommeren 44!

Der er ikke saa forfærdelig meget at berette om. Vi er jo kun en liden Flok, og de fleste af os fører en stiltfærdig Tilværelse.

Gerda har faaet Navneforandring og hedder nu Larsen. Hun er blevet gift og er lykkelig over at kunne sige Farvel til Landbrugets Slid. Hun forlader dog ikke helt det jordiske, det er hendes Mening at drive lidt Gartneri.

Grete er hjemme i Gettrup i Vinter. Hun leder et meget blandet Hold, men arbejder meget ihærdigt paa at faa sat Skik paa det.

Inger er saa flittig til at studere, især i den Tid, hvor hun skulde være sammen med os andre til Elevmøde.

Gunhild er blevet en rigtig Bondekone. Nu er det ikke Kuglestød og Højdespring, der snakkes om, nu er der mere Sport i at faa Hønsene til at lægge mange Æg — og at snyde Kristian i Kalvehandel.

Karen gaar hjemme i Frederikshavn og er saa flittig til at spare sammen til Udstyr. Har dog ogsaa Tid til at spille Haandbold.

Meta har haft Plads i Aalborg i Sommer; men hvor er hun nu?

Johanne læser stadig i Vejle, hun er meget optaget af at undervise sine smaa Elever.

Hedvig overrasker; snart er hun Barnepige og har syv Børn at slaas med, og snart passer hun de hjemlige Kødgryder.

Anna og Willy maa trives godt i det sydlige Jylland; dem kan vi stadig træffe i Aabenraa.

Ingrid sender en Hilsen fra Sverrig. I Sommer var hun Medhjælper ved Ringe Friluftsbad, skulde saa over Sundet og prøve, hvor haardt Sukkerroerne sad i den svenske Jord, og er nu i Malmø.

Jeg er hjemme i Tarm endnu. Har dyrket lidt fri Idræt i Som-

mer og opnaar sikkert at faa Idrætsmærket pyntet lidt op i Aar. Skal lede et Hold unge Piger i Vinter.

Det kunde være dejligt, om vi alle kunde mødes paa Skolen næste Sommer. Gør, hvad I kan, for at komme afsted til Vejle. Det er herligt at faa et Par Dage sammen med gamle Kammerater.

Hermed de venligste Hilsener og Ønsket om en glædelig Jul og et godt Nytaar.

Marie Jensen.

Vinterholdet 1944—45.

Vi har faaet enkelte Breve fra Kammerater, som i Aarsskriftet gerne vil sende jer alle en Hilsen.

Eigil Aasberg har været Soldat i Livgarden. Blev hjemsendt i April og fik en Stilling i København. Samtidig med Soldater-tjenesten har han passet sin Træning og opnaaede bl. a. at komme paa Landsholdet. I Oktober rejste han tilbage til Herning, men vil gerne til København igen.

Arent Knudsen (Bageren) synes Thormod er et heldigt Asen, at han kan komme til Sverige. Det er Bageren selv afskaaret fra, idet han er blevet gift og har faaet »en stor Søn«, som han skriver. Er i Kompagni med Broderen om Faderens Forretning i Mou.

Markus Johansen er Soldat og er blevet saa glad for det, at han er blevet Korporal. Han er meget begejstret for Sønderjylland og skriver: Her kan man rigtig mærke, hvad det vil sige at være Dansk. Markus har Tjeneste i Haderslev.

Kaj Hansen (Bornholmeren) er hjemme, men vil gerne søge et nyt Virkefelt. Om Idrættten paa Bornholm skriver Kaj: 1946 har tilsyneladende været et godt Aar. Der er sat en Række nye Rekorder, hvilket tyder paa, at den idrætslige Standard er højnet. Men de unge Mennesker mangler i høj Grad de 3 nødvendige Egenskaber: Energi, Udholdenhed og Taalmodighed. Der er kun nogle enkelte Stykker, som rigtig har gjort noget ved det. Bredden mangler her totalt. Kaj har prøvet at snakke med flere Lærere om at indføre Idræt i Skolerne. Han har mødt Velvilje, og saa er der ikke sket mere.

Dencker er Soldat. 1. Novbr. begynder han paa Officersskolen og venter fra den Dato at blive Secondløjtnant. Rent idrætslig gik Sommeren godt, skriver Dencker (for egen Regning tilføjer Underskriverne, at Dencker deltog i de allierede Militærmesterskaber i Berlin — og vandt Trespring). I Oktbr. blev Dencker gift.

Aage Eriksen og Alfred Larsen har begge været paa Politiskolen. Aage skal gøre Tjeneste i Randers, og Alfred i Viby J. De er begge blevet gift.

Jens Bøgild blev hjemsendt fra Militæret i Foraaret. Han har haft meget at bestille som Haandbolddommer. Tænker paa at flytte til Odense.

Henning Larsen rejste i Juni til Grønland som Skibstømrer. Kommer hjem til Jul.

Thormod er rejst til Sverige. Han skal i Vinter være Elev paa en Gymnastikhøjskole ved Stockholm.

Lyhne er hos Forstander Hagelsø, Vojens Ungdomsskole, som Lærer.

»Til Lykke!« til de nygifte og venlig Hilsen til jer alle.

Thormod. — Lyhne.

Kære Sommerpiger 1945.

Da det er meget længe siden vi har haft Vandrebogen, og ikke været i Forbindelse med nogen af jer, sendte vi 18 Breve af Sted og gik og ventede i Spænding paa at høre lidt nyt fra jer, som vi saa kunde samle i Aarsskriftet. Det begyndte godt — 2 Dage efter ankom om Morgen den tidligt Ekspresbrev fra Tove. Hun spiller Badminton efter den store Guldmedalje og er nu kommet i Bestyrelsen for Foreningen. Om Dagen har hun Plads i Huset, og om Aftenen sælger hun Billetter i Biografen, saa hun ligger ikke paa den lade Side.

Fra Aase har vi ogsaa hørt, og hun har været heldig at faa et halvt Aars Skoleophold paa en svensk Idrætsskole i Skærgaarden. Hun faar det sikkert herligt, og vi glæder os til at høre nærmere fra hende igennem Vandrebogen.

Oda gaar til Gymnastik og er ved at erhverve sig Sølvelitemærket. Desuden spiller hun Haandbold, og 1. Juledag flyver hun en Tur til Norge. — Herdis har ført en noget omflakkende Tilværelse. Hun har forladt Ribe og tog derfra til Randers, som hun fandt frygtelig kedelig, og er nu havnet i Korsør, hvor hun er paa Kontoret i et stort Kolonial- og Isenkramfirma. Herdis skriver, at hun haaber, det vilde strømme ind med Breve, saa vi kunde drukne i Stof, men saa galt gik det ikke, for vi har desværre ikke hørt fra flere af jer. Vi haaber dog, I er i fuld Gang med Gymnastikken ude omkring. — Vi er nu begge kommet hjem efter en dejlig Cykletur ned gennem Svørrig. — Harriet leder Gymnastik i Millinge og har lovet at gøre det til Nytaar, da hun saa ikke regner med at blive hjemme længere. Jeg har søgt Plads i forskellige Brugsforeninger, men har endnu ikke bestemt, hvor det skal være.

Glædelig Jul og godt Nytaar allesammen — —

Harriet og Søster.

Kære Kammerater fra Vinterholdet 45—46!

Kan I huske Lørdag Eftermiddag paa Skolen med Badstuebade, og det behagelige Velvære, man følte efter Badet, naar man skinnende og straalende af Renhed sad og klippede Negle paa Hænder og Fødder eller sad og døsede, indtil man skulde ned og spise.

I Dag er det ogsaa Lørdag Eftermiddag, og jeg føler samme ovennævnte Velvære; jeg straalere og skinner ogsaa af Renhed, thi Willy og jeg har lige været i Badstuebad. Hver Lørdag Eftermiddag tager vi, Traditionen tro, i Frederiksberg Svømmehal og faar et Tørluftsbad og en Svømmetur bagefter; naar vi saa kommer hjem og sidder og dører i en Stol, kan vi næsten føle os hensat til Skolen igen. Men ak! den Tid er desværre forbi, dog har man alle Minderne derovre fra Skolen, med alle de prægtige Kammerater, man fik. Jeg er netop lige i Dag blevet færdig med at lave et dejligt Album af de 200 Billeder, jeg har fra Skolen. Hvor kommer man dog til at længes efter det altsammen igen, naar man saadan sidder og ser paa disse herlige Billeder.

Kun et halvt Aar er gaaet siden vi forlod Idrætsskolen, men alligevel har hver enkelt af os oplevet en Mængde i den forløbne Tid.

Som Helhed kan det siges, at alle Mand er i Arbejde med Idrætten, og hvem af Holdet, der har haft mest travlt, er ikke let at sige. Heine og Willy har været Instruktører i Klampenborg Idrættsklub, og Heine fik en fin Placering ved Danmarksmeesterskabet i Femkamp og blev spaaet en stor Fremtid indenfor Atletikken. Niels Peter Knudsen er ligeledes i K. I. K. — Robert er Instruktør i Faxe og er i Aar blevet Sjællandsmester i Tikamp. Poul Lundgaard er begyndt at læse til Lærer paa Seminariet i Silkeborg. Flere af Holdet er indkaldt til Militærtjeneste, bl. a. Ankersten, Emil, Karl Jensen og Pimpernel. Pimpernel har 200 Soldater til Gymnastik, saa der er ingen Tvivl om, at det »bolder hyvt«.

Bo, Kronborg-Kjær og Jens Aage er i Norge og er meget glade for at være der. De har Plads paa tre Gaarde ved Siden af hinanden 100 km nord for Trondhjem. Det eneste, de klager over, er, at de har for lidt at bestille, men det er der dog heldigvis Raad for. Øjvind er blevet gift og bor i Oslo. Torgeir var i Sommer paa det norske Landshold mod Danmark. Han løb 400 m Hækkeløb og blev Nr. 2. Nr. 3 var forøvrigt ogsaa en af Skolens gamle Elever, nemlig Eigild Aasberg. Adler er atter vendt tilbage til Odda efter at have været i Oslo et Stykke Tid, og Jozsef og Jozzi arbejder begge paa et Gartneri ved København.

Mads Kransbinders Haandboldhold vinder alle Kampe i Kredsen. Anders Krog er »Landsinstruktør« i Gymnastik og Haandbold

paa Langeland. »Krejbjerg« farer rundt paa Motorcykle (at han tør!). Olaf skal lede Gymnastikken derhjemme i Vinter. Folmer, som blev syg sidste Vinter, skal paa Idrætsskolen 3 Maaneder fra 1. Januar. Vase har mange Hold i Vinter til Gymnastik, og »Tøk« har faaet Plads som Bestyrer hjemme, efter at have været i Vejle i Sommer.

Vandrebogen gaar udmærket, og saafremt den bliver ved med at gaa med samme Fart som hidtil, kan det ventes, at den kan være Omgangen igennem ca. 1. Marts. Desværre er der mange, der har skiftet Adresse i Efteraaret, og jeg beder jer derfor huske at melde Adresseforandring, og ligeledes beder jeg alle om at sende Kort til mig, saa snart I afsender Bogen til næste Mand.

Til Slut de bedste Ønsker om en glædelig Jul og et godt Nytaar. — Paa glædeligt Gensyn til Elevmødet.

Heine Halberg og Niels Vase-Jensen.

Kære 1946-Piger!

Ja, jeg er jo saa heldig stillet, at jeg af og til hører nyt fra vores kære Skole, for min Bror er Elev der i Vinter. Vilde I bare være lige saa flinke til at meddele mig nyt om jer selv, var det lettere at skrive denne lille Ililsen.

Men jeg klemmer paa med det jeg ved.

Vibi er rigtig kommet i Sving, hun har faaet alle de Hold i Gymnastikforeningen »Vidar«, som Koefoed havde sidste Aar. Det gaar godt, men hun har jo ogsaa Koefoed i Nærheden til at give et godt Raad, hvis det trænges. Helboe leder Gymnastik hjemme, uden at hun af den Grund glemmer Kuglen og Diskos'en. Kirsten L. leder Gymnastik i Tønder. Grethe Christoffersen har to Børnehold og et voksent Hold til Gymnastik hjemme i Dalmose. Karen Jensen har faaet Plads i København. Gudrun er flyttet til Jægerspris og er Assistent paa et Børnehjem, og skal til at lede Gymnastik. Rigmor og Ellen (Horsens) er ogsaa kommet til København. Ellen spiller Haandbold i Lizzies Klub K. H., hvor hun har debuteret paa 1. Hold.

Lizzie er blevet forlovet (Tillykke). Hun tog jo paa Dommerkursus og tog en fin Eksamen, og er nu Instruktør for sin Klubs Junior- og Ynglingehold. Hun kan ikke glemme Vejle og har indmeldt sig til Sommeren 47 paa Idrætsskolen. Bare det var os, der kunde tillade os den Flothed. —

Eva har faaet Plads i Oslo. Karin er Spejderfører og kører paa sin Brors Motorcykle, naar hun kan komme afsted med det.

Marie Husted er kommet vel over sit Uheld i Sommer. Ingrid maler Porcelæn. Hilda og Maja spiller Haandbold og bruger

Fløjten engang imellem, og Nanna har ogsaa været Dommer nogle Gange.

Anna Dam er blevet Køkkenchef paa Vojens Ungdomsskole, og Maja V. er rejst hjem, efter at have været Pige paa Skolen til November. Ellen Poulsen er gaaet over til Badminton, men skal dog til at gaa til Gymnastik i Vinter. Kirsten Fensvig har været Husmoder hjemme under sin Moders Sygdom, og dermed er det Slut med Nyhederne.

Jeg selv er Assistent paa Kommunekontoret i Vester Hæsinge, har det godt og længes efter næste Aars Elevmøde, hvor vi skal ses igen og opfriske gamle Minder.

Vel mødt allesammen.

Ingse.

Kære Pi'er 44, 45 og 46!

Jeg ønsker jer alle glædelig Jul og et godt Nytaar, og saa haaber jeg at se jer *alle*, naar vi til Sommer mødes til vort lille private Kursus, hvor vi igen vil føle os som Piger paa Højskole, og uanset Mand, Børn og Hjem eller hvad andre Pligter I kan have, rigtig slaar os løs og skaffer 8 Dage, som vi vil mindes, til vi bliver gamle og graa. Tidspunktet ved jeg ikke endnu, men jeg regner med, at I faar det at vide mindst et Par Maaneder før, saa I kan faa det indrettet saadan, at I kan komme, og I kan tro, Programmet er godt; det skal nok blive sendt ud til jer, saa snart Kursus'et er endeligt fastsat.

Altsaa paa Gensyn!

Jeres hengivne
Koejoed.

En glædelig Jul og god Lykke til Arbejdet i det nye Aar ønskes jer! Venlig Hilsen til alle, i Særdeleshed Vinterholdet 44—45!

Johs. Ross Sørensen,
Galtrup Højskole, Mors.

Kære gamle Elever!

En ganske lille Hilsen fra undertegnede, som gerne vil ønske jer god Arbejdslyst i Vinter. Lad mig samtidig minde jer om Sangens Betydning for jeres Arbejde — ikke alene i det daglige, men ogsaa ved alle jeres Sammenkomster — begynd og slut med en dansk Sang. Intet formaar at skabe Samhørighed som Fællessangen, Kontakten er straks i Orden, og man ryster ligesom alle Fortrædeligheder og Dagens Smaatterier af sig.

Men ikke alene sammen med Kammeraterne — ogsaa naar du er alene — i Sorg, i Glæde, ligegyldigt hvordan din Sindsstemning er — tag din Sangbog frem, syng eller læs, og du vil opdage, hvilke herlige Digtere dit Land har fostret. Kort sagt, lad aldrig din Sangbog ligge længst borte i Skuffen eller Reolen, hav den altid ved Haanden, især i en stille Time.

I et Referat af et Møde her i Vejle, hvor Dr. theol. F. Hvidberg, København, var Taler, sagde denne: Teknik, Videnskab og Opfindelser har gjort uhyre Fremskridt samt den materielle Kultur — — men det moderne Menneske beherskes af Rødløshed og Tvivl og ledes af samme Hævntrang og Drift, som vore Forfædre for tusind Aar siden, altsaa sjæleligt befinder vi os paa Stenaldermandens Stade, og vor Ondskabsfuldhed og Had skaber et Helvede baade for os selv og andre.

Kære Elever, saadan er det maaske i mange Tilfælde ude i Verden, og vi kan vel ikke helt sige os fri herhjemme.

Det skal være mit Ønske, at den Samhørighedens Aand, vi mødte paa »Den jyske«, maa hjælpe os mod Tidens Ondskab og være os en Støtte i vor Ledergerning.

Med Hilsen til jer alle.

Elmo P.

Kære Venner fra 1944—45!

De hjerteligste Hilsener med Ønsket om en glædelig Jul og et godt Nytaar.

Familien Hagelso.

Glædelig Jul og godt Nytaar ønskes jer alle.

Anna og Knud.

Kære gamle Elever!

Vore Tanker gaar ofte til Samværet med jer Elever i 1943 og 44, Samvær i Skolestue og Fritid om stort og smaat, og vi mindes det med Glæde.

Vi sender jer alle vore bedste Ønsker for Højtiden, der stunder til, og det kommende Aar i Haabet om, at det maa blive »med Sol og megen Glæde« for den nødstedte Menneskeslægt.

Familien Salomonsen.

Hilsen til Eleverne fra Vinteren 43—44 og Sommeren 44!
Glædelig Jul!

Familien Haugstrup,
Ry Højskole, Ry St.

GENERALFORSAMLING DEN 30. JUNI

Elevforeningens Formand, Thormod Petersen, bød velkommen, hvorefter Forstander Rask Nielsen enstemmigt valgtes til Dirigent.

Af Formandens Beretning fremgik det, at der havde været jævn Fremgang i Foreningen. Danmarkssamfundet var blevet ansøgt om en Fane og Ansøgningen velvilligt modtaget, men paa Grund af Mangel paa Materialer var det umuligt at fremskaffe en.

Formanden takkede Knud Thomassen for udmærket Regnskabsførelse og for hans Medvirken til Forøgelsen af Medlemstallet.

Kassereren aflagde Beretning om Regnskabet, der var revideret og fundet rigtigt og viste en Kassebeholdning paa Kr. 388,92.

Næste Punkt paa Dagsordenen var Valgene.

Johanne Rasmussen og Karen Olsen var paa Valg.

Nyvalgt blev Aase Zacho og Marie Jensen.

Til Repræsentanter for Vinteren 43—44 valgtes Herluf Jensen og Nis Stendevad. Til Repræsentant for Sommeren 44 genvalgtes Ingrid Slots, for Vinteren 44—45 valgtes Lyhne Hansen og for Sommeren 45 genvalgtes Harriet Jensen.

Ole Lind aflagde Beretning om Bladet »Idræt«. Der var udsendt 400 Opfordringer til at tegne sig for Bladet. Men da kun 150 havde bestilt Bladet, blev Økonomien daarlig.

Spørgsmaalet var: Skulde Bladet fortsætte eller gaa ind?

Der fremkom forskellige Forslag med Hensyn til Videreførelse af Bladet, hvorefter man blev enige om at se Tiden an og vente til Bladet kan startes igen paa en bedre økonomisk Basis.

Aarsskriftet vil indtil da være et Bindeled mellem Skolen og Eleverne.

Til Revisorer genvalgtes Forstander Rask Nielsen og Frede Mortensen.

Den nye Bestyrelse bringer hermed den afgaaede en Tak for godt Arbejde.

Paa Elevforeningens Vegne:

Thormod Petersen.

REGNSKAB

for

Den jyske Idrætsskoles Elevforening 1. Juni 1945—31. Maj 1946.

Indtægt:

Kassebeholdning den 1. Juni 1945	Kr.	243,35
Solgt 10 Aarsskrifter à 2 Kr.	-	20,00
Frivilligt Bidrag:		
Lærerindekursus	Kr.	2,25
Frede Mortensen	-	10,00
Svend Klysner	-	5,00
J. Andersen	-	2,00
	-	19,25
Renter pr. 1. April 1945	-	0,39
Renter pr. 1. April 1946	-	3,68
Kontingent for 1945 (455 Medlemmer)	-	1365,00
Opkrævning af Porto	-	168,00
	Ialt Kr.	1819,67

Udgifter:

Trykning af Aarsskriftet	Kr.	1201,00
Forsendelse af Aarsskriftet:		
Frimærker	Kr.	180,00
Julemærker	-	20,00
Opkrævningskort	-	15,00
Fragt	-	14,75
	-	229,75
Kassebeholdning pr. 31. Maj 1946	-	388,92
	Ialt Kr.	1819,67

Regnskabet revideret og fundet i Overensstemmelse med Bilag og Sparekassebog. Der er intet at bemærke.

Vejle, d. 25. Juni 1946.

Rask Nielsen.

Juelsminde d. 27. Juni 1946.

Frede Mortensen.

NYE MEDLEMMER I ELEVFORENINGEN

Vinteren 1945—46.

497. Emil Andersen, Nørre Bork pr. Tarm.
498. Leo Andersen, Bjedstrupgaard pr. Alken.
499. Torgeir Brandvold, Hjelmsgt. 7A, Oslo, Norge.
500. Bo Toft Boesen, Dalgaard pr. Værløse, Sj.
501. Harald Kaagaard Dalsgaard, Roslev St.
502. Einar Klit Engemann, »Stengaard«, Vindblæs St.
503. Jozsef Gál, Ungarn.
504. Carl Heine Halberg, Torpstien 5, Brønshøj, København.
505. Mads Hansen, Præstegaarden, Guldager, Guldager St.
506. Birger Haug, Verdal, Norge.
507. Adler Haugland, Folefort. 8, Odda, Norge.
508. Dorph Helbo, Holmgaard, Skjødstrup St.
509. Øivind Holmvik, Skovveien 26, Oslo, Norge.
510. Henry Emil Jacobsen, Grønlandsvej 1, Holstebro.
511. Eivind Jensen, »Østervang«, Krejbjerg St.
512. Folmer Jensen, Østergaard, Aversi, Haslev.
513. Karl Jensen, Hjemly, Hvilsted, Odder.
514. Karl Erik Jensen, Skafterup pr. Sandved, Sj.
515. Henning Holm Jespersen, Hjortlund, Vrold pr. Skanderborg.
516. Kaj Otto Jørgensen, Bjergnede, Sorø.
517. Niels Peder Knudsen, Sdr. Næraa pr. Aarslev.
518. Anders Krogh, Aalsrode pr. Aalsø, Djursland.
519. Erik Kronborg-Kjær, Nørhave, Vust St.
520. Poul Lundgaard, Ansvej 87, Silkeborg.
521. Olaf Madsen, Bredal pr. Vejle.
522. Ove R. Moes, Gyllebo, V. Hassing.
523. Arne Møller, Egemarksgaard, Thygestrup pr. Sorø.
524. Jørgen Møller, Rubbel pr. Ejby, Fyn.
525. Aage Skade Nielsen, V. Timring, Vildbjerg.
526. Ebbe Nielsen, Sandved, Sjælland.
527. Jens Aage Nielsen, Bøjeholm, Knudstrup pr. Sorø.
528. Thorkild Fruerlund Nielsen, Bøjden pr. Horne.
529. Berthinus Nørgaard, Sdr. Omme.
530. Erik Olsen, Vinnebjerggaard, Rode pr. Vig, Sj.

531. Arne Grøn Pedersen, Tangsgaard, Bjergby, Hjørring.
532. Poul Ankersten Pedersen, Margaardvej 16. Nr. Aaby.
533. Robert Rasmussen, Hersnap pr. Dalby St., Fyn.
534. Erik Stougaard, Vestergade 7, Hadsten.
535. Søren Sørensen, Lisbjerg pr. Aarhus.
536. Helge Therkelsen, Møbjerg, Sdr. Omme.
537. Karl Thomsen, Lundgaard, Hammershøj St.
538. Jeppe Aage Thuesen, Gammeleje, St. Andst.
539. Henry Thøgersen, Sterup pr. Jerslev.
540. Hans Borgen Uhre, Uhregård pr. Tistrup.
541. Niels Vase Jensen, Christiansgade 60, Aalborg.
542. Willy Wilstrup, Blaamunkevej 5, København N. V.
543. Tage Søgaard, Den jyske Idrætsskole, Vejle.

S o m m e r e n 1 9 4 6.

544. Edith Bentsen, Strøby, Sjælland.
545. Gerda Christensen, Gundsømagle pr. Roskilde.
546. Grethe Christoffersen, Sæby, Høng, Sjælland.
547. Anna Damm, Gøtterup pr. Toftlund.
548. Kirsten Rask Fensvig, Velling pr. Ringkøbing.
549. Eva Gerhardt, Grålum Greåker, Norge.
550. Inge Hansen, Drigstrup pr. Kerteminde.
551. Marie Husted, Aalbæk pr. Lihme.
552. Else Jensen, Øster Stilling pr. Slagelse.
553. Karen Jensen, Stolpehuse pr. Haarlev.
554. Gudrun Ryom Jensen, Moeskær Mark pr. Uggelhusc.
555. Lizzie Brandt Jørgensen, Sortedamsgade 15, København.
556. Nanna Krøjgaard, Meldgaard, Nr. Kollund.
557. Kirsten Larsen, Aarslev, Slagelse.
558. Hilda Lauridsen, Lervad pr. Tistrup.
559. Gerda Møller, Laasby pr. Laasby St.
560. Maja Møller, Sækbækgaard, Horne pr. Tistrup.
561. Karin Mørk, Ulstenvej 10, Sarpborg, Norge.
562. Ellen Nielsen, Næsbyhoved, Broby pr. Næsby, Fyn.
563. Gerda Helboe Nielsen, Tronkjærhøj pr. Hjortshøj.
564. Ingrid Jensen, Stærmosegaard, Korkendrup, Ullerslev.
565. Dagny Petersen, Skovshøjrup pr. Næsby, Fyn.
566. Ellen Petersen, Stensballe pr. Horsens.
567. Karen Petersen, Aalbæk pr. Lihme.
568. Kirsten Petersen, Slukefter pr. Korup.
569. Kirsten Petersen, Byager, Hømarken, Svendborg.
570. Maren Petersen, Myrthuegaard pr. Varde.
571. Vibi Petersen, Toldbodgade 31, Aalborg.
572. Ellen Poulsen, Knudsmind, Doense.

573. Esther Poulsen, Nr. Bork.
 574. Grethe Rasmussen, Ny Stærmosé, Holmstrup, Fyn.
 575. Inger Roager Simonsen, Dalby ved Kolding.
 576. Anna Svendsen, Bjarup Mosegaard pr. Laven.
 577. Esther Sørensen, Emmerlev pr. Højer, Sønderj.
 578. Kamma Sørensen, Hyltgaarden pr. Veddam, Østjylland.
 579. Ellen Tagesen, Dalby, Fyn.
 580. Rigmor Thorup, Torslev pr. Skovsgaard, Nordjylland.
 581. Maja Villadsen, Rødning pr. Spøttrup.
 582. Inga Willumsen, Canadavej 14, København S.
 583. Ellen Christensen, Laasby, Laasby St.

P a s s i v e M e d l e m m e r .

584. Inger Visby, Thorsted, Thisted.
 585. Edith Mølvadgaard, Zypthensminde, Hjerm.
 586. Holger Andersen, Enghavevej 24, Vejle.
 587. Just Thorning, Kirsten Piilsvej 1, Charlottenlund.
 588. Aksel Hansen, Nørregade, Ærøskøbing.
 589. Politiasistent Bjarne, Politikasernen, Aalborg.
 590. Preben Christiansen, Gyldenløvesgade 14, København K.
 591. Eric Løndal, Judithsvej 19, Hellerup.
 592. Herman Hoffmark, Toftegaards Allé 41, København, Valby.
 593. Erik Andersen, Præstøvej 40, Næstved.
 594. Volmer Lilholt, Emdrup Mosevej 12, København N. V.
 595. Poul Jørgensen, Frugtparken 27, Gentofte.
 596. Jens Pedersen, Baldersgade 183, København N.
 597. Frede Hansen, Østergade 2, Tønder.
 598. Marta Christensen, Teisensvej 1, Odense.
 599. Jens Chr. Iversen, Vester Ringgade 48, Aarhus.
 600. Harry Albretsen, Stadfeldtsvej 35, Randers.
 601. Oluf Olesen, Sortebrødregade 31, Ribe.
 602. Burchardt Paulsen, Jernbanegade 18, Viborg.
 603. Jens Pedersen, Teglgade, Mariager.
 604. Evald Nielsen, Skotøjsforretningen, Outrup, Østjylland.
 605. Søren Mathiesen, Strandbygade 74, Esbjerg.
 606. Søren Mathiesen, Strandbygade 74, Esbjerg.
 606. Henry Mortensen, Højgade 15, Skive.
 607. Børge Hansen, Rugsted pr. Vejle.
 608. Magnus Clausen, Evalds Allé, Esbjerg.
 609. Svend Rasmussen, Reiersensvej 5, Randers.
 610. Holger Olsen, Thorvaldsensvej 27, København V.
 611. Louis Nielsen, Hørsholmvej 10, Rungsted.
 612. H. K. Sønder, Hellasvej 16, København S.
 613. Cigarhandler Knud Nielsen, Østergade 5, Nørresundby.

614. J. Holmberg, Rolfsgade 111, Esbjerg.
615. B. Hasse, Studstrup.
616. Landsretssagfører Sofus Raaen, Nytorv 1, Aalborg.
617. P. Strengsholt, Sæby.
618. Kristian Larsen, Nørrebro 1, Nyk. M.
619. Bent Nielsen, Rødegaardsvej 34, Odense.
620. E. Juul Nielsen, Henri Matzensvej 19, København F.
621. Aage Lauritsen, Hammershøj.
622. C. Damgaard Møller, Brøndumsgade 33, Skive.
623. Thorkild Pedersen, Pomonavej 15, København S.
624. Henry Ranfelt, Kongelundsvej 53, København.
625. Herman Jensen, Aaholm, Odder.
626. Aksel Pedersen, Slettevej 12, Søborg.
627. Aage Pahl, Grønnegaarden 4, Aarhus.
628. Henry Tolstrup, Harald Jensens Plads 21, Aarhus.
629. Karl R. Andersen, Ryparken 50, København Ø.
630. Svend Lysgaard, Aaboulevarden 34c, København.
631. Ingeborg Petersen, Carstensgade 3, Tønder.
632. Anna Hansen, Kamstrupstí 13, Roskilde.

**Husk at meddele Adresseforandringer
til Elevforeningen.**

ELEVMØDE

Elevmødet afholdes fra Lørdag Eftermiddag den 28. Juni til Mandag Morgen den 30. Juni.

Husk at medbringe Idrætstøj og Rationeringsmærker. De, der vil overnatte, maa medbringe det nødvendige Sengetøj.

Indmeldelserne til Mødet maa være os i Hænde senest den 23. Juni.

Vi venter at se jer allesammen.

Svend Aage Thomsen.

INDHOLD

	Side
<i>Alfred Thomsen: Her er Sædejord nok</i>	3
<i>Rask Nielsen: Finland i Dag</i>	7
<i>Viggo Søndergaard: Tanker om den fri Idræt</i>	13
<i>Tage Søgaard: Omegnskundskab</i>	18
<i>Edith Koefoed: Nogle Betragtninger over Kvindegymna- stikken af i Dag</i>	22
<i>Thormod Petersen: Nogle Glimt fra Sverige</i>	24
<i>Svend Aage Thomsen: Aarsberetning</i>	28
<i>Svend Aage Thomsen: Skolens Kursusvirksomhed</i>	42
Hilsener og Nyt fra gamle Elever	18
Generalforsamlingen	57
Regnskab	58
Elevfortegnelse	59
Elevmøde	63

KONRAD JØRGENSENS
BOGTRYKKERI
KOLDING